Zaterdag, 9 Mei 1942 DAGBLAD 59ste Jaargang, No. 3596

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel
fl. 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Adm.: Tel. 1550. Redactie: Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Ass. Inc
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
I. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Slag in de Koraalzee duurt voort.

Anderhalve Japanse colonne door Chinezen in Yunnan-provincie weggevaagd.

Manuel Quezon arriveert in de Verenigde Staten.

Eden spreekt over na-oorlogse wereld; Churchill spreekt morgen.

DE ZEESLAG.

Tom Yarbrough seint van een vooruitgeschoven Geallieerde basis in Australië: „Wanhopige pogingen van Japanse torpedojagers slaagden er niet in de vliegdekschepen te redden, die tot zinken werden gebracht of beschadigd door de Noordamerikaanse lucht- en vlootaanval nabij Nieuw Guinea en de bemanningen moesten overboord duiken temidden van rook en vlammen van de zinkende schepen. Dit werd heden onthuld door autoriteiten, die zeiden, dat de verliezen onder het Japanse personeel in de slag mogelijk in de duizenden beloopt. Een grote Japanse concentratie werd waargenomen, die zich verschillende dagen geleden in Zuidelijke richting voortbewoog. De Noordamerikaanse strijdkrachten bestreden den vijand met bommenwerpers, die de aanval doorzetten niettegenstaande een ontzettend afweervuur en Japanse O-gevechtsvliegtuigen. De vliegdekschepen waren het hoofddoel van de oorspronkelijke aanval. Ten tijde, dat dit afgelopen was, was 1 vliegdekschip gezonken en een ander ernstig beschadigd (Australië, (AP) 8.5).

2 JAPANSE VLIEGDEKSCHEPEN TOT ZINKEN GEBRACHT.

Een Brits bericht zeide, dat 1 Japans vliegdekschip tot zinken werd gebracht door duikbommenwerpers en dat een tweede in feite tot zinken kwam na van voor tot achter in brand te zijn gezet in de slag nabij Nieuw Guinea.

Het verhaal van het Britse nieuwsagentschap zeide, dat een golf van duikbommenwerpers het eerste vliegdekschip trof, waarop het opzij rolde en ogenblikkelijk zonk. Het tweede werd aangevallen met torpedo's en kwam enige tijd later tot zinken. De Japanse vloot zou zich toen verspreid hebben (Londen, (AP) 8.5).

DE SLAG IN DE KORAALZEE.

Een Australische marine-zegsman, die sprak over de slag, welke woedt in de Koraalzee, zeide: „Er was een goede kans, dat wij in de afgelopen nacht uit ons bed waren geslagen, indien dit niet was gebeurd, doch wij kwamen er en deden het werk" Hij zeide, dat 1 Japans vliegdekschip zinkende werd gezien en een ander werd getroffen van „voor- tot achtersteven". (Het Geallieerde Hoofdkwartier in Australië, (AP) 8.5).

STRIJD OP ALLE FRONTEN VAN MADAGASCAR.

Het Britse nieuwsagentschap zeide, dat volgens een radio-bericht van Parijs de strijd voortduurt „op alle fronten" in Madagascar en dat tot nu toe 10 vliegtuigen werden neergeschoten. Gemeld wordt, dat het draadloze station van de hoofdstad Antanarivo op het eiland nog uitzendt (Moskou, (AP) 9.5).

NOORDAMERIKAANSE EN ZUIDAFRIKAANSE TROEPEN OP MADAGASCAR?

De „Daily Mail" publiceerde een bericht uit Madrid, welk zeide, dat „volgens bericht uit Vichy" van een niet nader bekende bron, Noordamerikaanse en Zuidafrikaanse troepen Diégo Suarez, de pas door de Britten veroverde marine-basis op Madagascar, „binnenstromen". Verschillende uren nadat dit bericht werd gepubliceerd, was er geen bevestiging van enige zijde (Londen, (AP) 8.5).

7000 FRANSE SOLDATEN OP MADAGASCAR.

De nieuwsuitzending van Vichy schatte, dat het totaal van de Franse defensie-strijdkrachten op Madagascar 7000 man bedraagt. Deze versie zeide, dat slechts 1300 Franse troepen deel namen aan de strijd in het gebied van Diégo Suarez, zodat waarschijnlijk 5000 overblijven voor het behouden van de posities in het Zuiden (Londen, (AP) 8.5).

FRANSE COMMANDANT ONTSNAPT UIT MADAGASCAR.

De „Daily Sketch" zeide: „Een aantal Vichy-autoriteiten is reeds uit Madagascar ontsnapt naar Portugees Mozambique, waaronder Commandant Lagarde, die documenten en archieven met zich meenam, welke van belang voor Groot Britannië zouden zijn geweest (Londen, (AP) 8.5).

VICHY-REGERING BITTER GESTEMD OVER MADAGASCAR.

Mel Most seint uit Vichy:

Vichy heeft nog geen officieel nieuws over de voorwaarden voor de overgave, welke te Diégo Suarez besproken werden, hoewel Laval voortdurend in contact staat met den Minister van Koloniën Brevie en elk uur de ontwikkelingen nagaat. Al wat hier kon worden bevestigd is, dat er een wapenstilstand plaats had te Diégo Suarez en Antsirane en dat niet het gehele eiland Madagascar „zich onvoorwaardelijk heeft overgegeven" of dat het oorspronkelijke Britse ultimatum is aanvaard.

Behalve de symbolische weerstand ten Zuiden van Diégo Suarez door een compagnie, welke van de kanonneerboot „Entrecasteau" landde, is er geen aanwijzing van feitelijk contact tussen Franse en Britse elementen sedert de capitulatie. De Fransen zeiden, dat zij nog steeds „enkele strijdkrachten" in het binnenland hebben, aangezien er geen tijd was haar te vervoeren naar het toneel van de strijd. Slechts de luchtmacht kon naar het krijgstoneel worden gebracht van de verspreid liggende punten en deze heeft grote verliezen geleden. De vliegtuigen zijn meestal van een verouderd model. Een vage hoop werd nog tot uitdrukking gebracht, dat de Britten zich slechts zouden beperken tot de bezetting van het Noordelijke punt van het eiland, dat „het enige gebied is, dat — van een strategisch oogpunt uit bezien — zekere voordelen voor hen zou hebben."

Het Franse Bureau van Informatie gaf een nota uit, waarin werd ontkend, dat de bezetting van Madagascar zou kunnen worden gedaan om een plotselinge beweging van de Laval-Regering te voorkomen of iets te maken heeft met het bezoek van de Japanse Gezanten aan Vichy vlak vóórdat de landing plaats had.

Het bureau zeide: „Zekere buitenlandse radio's zouden de agressie van de Britse strijdkrachten tegen Madagascar willen goedpraten met de uitleg, dat de expeditie gemotiveerd werd door de gevolgen van de gebeurtenissen in de laatste tijd, welke Londen zouden hebben kunnen verstoren: De aanwezigheid te Vichy van de Japanse Admiraals of de verandering der Regering van Vichy.

Ongelukkig voor hen, die deze stelling aannemen, beseffen zij niet, dat zulk een grote expeditie over zee een geruime tijd nodig heeft om te organiseren. De Engelse Armada, waaronder zich 25 koopvaardijschepen bevonden, geladen met koloniale troepen, vertrok tegen eind Maart. Zij deed Freetown aan van 6 tot 10 April."

Een andere nota van het Informatie Bureau commentarieerde sarcastisch Churchills verklaring voor het Lagerhuis, dat het incident van Madagascar een stap is naar de bevrijding van Frankrijk. Het bureau zeide: „Van een bevrijding tot een ander zou Groot Britannië ongetwijfeld de hand willen leggen op al onze koloniën" (Vichy, (AP) 8.5).

STRIJD OP MADAGASCAR DUURT VOORT.

De radio van Vichy zeide, dat de gevechten op Madagascar nog voortduren om 19 uur, volgens gezaghebbende kringen (Londen, (AP) 8.5).

CORDELL HULL OPGETOGEN.

Cordell Hull zeide op een persconferentie, dat hij en zijn Regerings-collega's „zeer opgetogen zijn" over de aanvankelijke berichten, die hen hebben bereikt over de grote zeeslag in de Koraalzee. Hieraan voegde hij toe: „De Regeringsautoriteiten zijn zeer opgetogen over de eerste berichten en wachten met spanning elk feit af over de gehele slag, die aan de gang is tussen de beide vijandelijke vloten" (Washington, (AP) 8.5).

PRESIDENT QUEZON ARRIVEERT IN DE V.S.

Het leger maakte bekend, dat Manuel Quezon, President van het Philippijnse Gemenebest, te San Francisco is aangekomen, vergezeld van zijn familie en een Regeringsstaf. Na hier te hebben gerust zal Quezon naar Washington doorreizen om Roosevelt te bezoeken (San Francisco, (AP) 8.5).

REDE VAN ANTHONY EDEN.

De Britse Minister van Buitenlandse Zaken Anthony Eden verklaarde in een redevoering te Edinburgh, dat de Verenigde Staten, Groot Britannië, China en Rusland een politietoezicht moeten houden op de na-oorlogse wereld om „struikrovers- en gangstermethoden" te voorkomen. Hieraan voegde hij toe: „Op hen moet de voornaamste last vallen voor het behoud van de vrede en de grootste verantwoordelijkheid voor de economische reconstructies van de wereld na de oorlog."

De Britse operaties op Madagascar beschrijvende als „volkomen bevredigend", zeide hij, dat Groot Britannië en de Verenigde Staten waren overeengekomen, „dat het gebied van Madagascar Frans blijft en een deel zal blijven van het Franse Imperium." Hieraan voegde hij toe, dat de Britse Regering „in volkomen overeenkomst" is wat betreft de politiek ten opzichte van Frankrijk en dat Groot Britannië heeft ingestemd met de politiek van de Noordamerikaanse Regering om het contact met de Vichy-Regering te bewaren.

Eden zeide: „Er zal geen ruimte zijn voor isolatie na de oorlog. Er zal slechts 1 dorpsstraat zijn van Edinburgh naar Tsjungking." Hieraan voegde hij toe: „Er zal op deze wereld nooit vrede heersen tenzij er een economisch systeem besta, waarin mannen en vrouwen die willen werken, in staat zijn te werken en een beloning te vinden voor hun arbeid."

Hij vervolgde: „Hoe langer het Duitse volk voortgaat het régime te steunen en te verdedigen, dat het naar de ondergang leidt, des te zwaarder wordt zijn eigen rechtstreekse verantwoordelijkheid voor de schade, die het der wereld aandoet".

Eden deed een beroep op de Duitsers om „actieve stappen te nemen tegen hun huidig régime" om aan de Geallieerden te bewijzen, dat zij wensen terug te keren tot een Regering, „welke is gebaseerd op eerbied voor de wet en rechten van de individuelen" (Londen, (AP) 8.5).

REDE VAN EDUARD BENESJ.

De vroegere President van Tsjechoslowakije, Dr. Eduard Benesj, zeide gisteravond in een redevoering: „Ditmaal zal het nodig zijn dat de Geallieerde troepen naar Berlijn opmarcheren". Hij drong er bij de Verenigde Landen op aan de wapenstilstandsvoorwaarden thans gereed te maken. Hij zeide: „De Duitsers van heden en morgen moeten ervan overtuigd worden, dat geweld niet betaalt" (Londen, (AP) 8.5).

CEYLON ALS VOLGENDE OP HET PROGRAM.

Een Domei-bericht, dat uit Bhamo verzonden zou zijn, zegt dat de Japanners 32 boten, geladen met ammunitie alsmede vliegtuig- en automobielherstellingsstations met een grote hoeveelheid auto-onderdelen en andere materialen veroverd hebben. Het nieuwsblad „Asahi" zeide, dat de val van Corregidor, waardoor Japan het gebruik krijgt van de Manillabaai, het ten zeerste zal versterken voor verdere operaties in de Golf van Bengalen en de Indische Oceaan.

Hieraan werd toegevoegd: „Het dubbele doel van deze operaties is de instorting van het Britse Imperium te verhaasten en Brits Indië te helpen in zijn pogingen voor het verkrijgen van de onafhankelijkheid. De volgende taak zal de bezetting zijn van Ceylon, waarvan de marinehaven Trincomalee reeds door vliegtuigen werd aangevallen" (Tokio, (AP) 8.5).

Het nieuws van vandaag.

Nog is de Slag bij de Louisiaden niet afgelopen en nog zijn niet alle bizonderheden bekend. Zelfs wordt deze zeeslag met allerlei namen betiteld. Sommige telegrammen spreken van de Slag bij Australië, andere van de Slag in bij Nieuw Guinea, nog andere van de Slag in de Koraalzee en weer andere van de Slag bij de Salomonseilanden. Onze conclusie is dus, dat de slag zich over een uitgebreid gebied afspeelt of zich voortbeweegt. Het Noordamerikaanse Hoofdkwartier in Australië noemt de Japanse beweringen over de resultaten gewoon een „verzinsel met propagandistische doeleinden en helemaal niet met de waarheid overeenkomende". Algemeen neemt men aan, dat Japan de verliezer is en de overwinning bij ons berust. Nadat Japan de Geallieerde verliezen eerst alleen had opgegeven als vliegdekschepen en slagschepen — hetgeen natuurlijk onzinnig is omdat deze beschermd worden door kleinere eenheden en deze eerst behoren te worden getroffen — worden nu enkele kleinere eenheden genoemd Ook geeft Japan het verlies toe van 1 vliegdekschip, doch „dat was maar een omgebouwde olietanker".

Het schijnt ook, dat de Geallieerden helemaal geen slagschepen in de buurt hadden dus deze ook helemaal niet konden verliezen. Ook hier blijkt dus weer de leugenachtige Nipponse berichtgeving (blz. 1).

De andere interessante ontwikkelingen van de dag: 1000 Japanners werden weggevaagd in de Yunnan-provincie ten Noord-Oosten van Tsjefang aan de Birmaweg. Van een Japanse colonne bleef niets over, van een andere nog slechts de helft. Dit succes behaalden onze Chinese Geallieerden (blz. 3).

Op Madagascar schijnt de strijd te worden voortgezet maar de bizonderheden blijven uit. Een Spaans bericht beweerde zelfs, dat Noordamerikaanse en Zuidafrikaanse troepen Diégo Suarez zouden „binnenstromen", doch dit werd van andere zijde niet bevestigd (blz. 1).

De President van het Philippijnse Gemenebest, Manuel Quezon, arriveerde in San Francisco. Zijn hoofdkwartier zal worden opgeslagen in Washington (blz. 1).

— En dan hield Anthony Eden, de dromer, een belangwekkende rede over zijn idee van de na-oorlogse wereld (blz. 1), terwijl zijn eerste Minister Churchill morgen de wereld zal toespreken......

Op 10 Mei 1940 deed het Gouvernement van Curaçao de volgende officiële mededeling:

De Duitse Regering heeft beweerd, dat Nederland, België en Luxemburg samenwerken met Engeland voor een inval in het Roergebied en heeft aangeboden Nederland, Overzeese gebiedsdelen en dynastie te handhaven als wij ons niet verzetten.

Nederlandse Regering heeft hierop geantwoord:

Met verontwaardiging wijst Nederlandse Regering verdachtmaking terug dat Harerzijds vijandelijke afspraak van welke aard ook met welke vreemde Regering ook tegen Duitsland zou zijn gemaakt. Verband met voorbeeldeloze zonder enige waarschuwing door Duitsland op Nederland uitgevoerde aanval beschouwt de Nederlandse Regering het Koninkrijk als in oorlog met Duitse Rijk.

10 MEI

Toen de Duitse horden in de nacht van 9 op 10 Mei 1940 Nederland binnenrukten, was het niet de eerste keer in onze veelbewogen geschiedenis, dat ons kleine vredelievende vaderland door overmachtige roofzuchtige buren verraderlijk werd besprongen. Het was zelfs niet voor het eerst, dat ons land het onderspit moest delven in een al te ongelijke strijd en tijdelijk als onafhankelijke staat van de landkaart moest worden geschrapt. Maar geen der aanslagen, welke in de loop der eeuwen op onze zelfstandigheid werden gepleegd, heeft op tijdgenoot en nageslacht zulk een diepe en onuitwisbare indruk gemaakt als de plotselinge aanval, welke twee jaren geleden zonder de minste waarschuwing door de Duitse weermacht op ons land werd gedaan, op allen, die deze voorbeeldeloze schending van de goede trouw hebben beleefd, heeft gemaakt, en op het nageslacht maken zal.

De Spaanse overheersing droeg in de aanvang in zekere zin een legitiem karakter. Van een plotselinge overgang van vrijheid tot slavernij en daarna weer van slavernij tot vrijheid was geen sprake. Slechts zeer geleidelijk werd het wettig gezag in de Nederlanden geïnfiltreerd met Spaanse elementen, en nog geleidelijker veroverden onze taaie koppige voorvaderen onder de bezielende leiding van Willem van Oranje, den Vader des Vaderlands, en zijn opvolgers in een strijd, welke tachtig jaren duurde stap voor stap de volledige onafhankelijkheid van de Republiek der Verenigde Nederlanden.

De aanslag op onze vrijheid in het rampjaar 1672, toen het volk redeloos, de regering radeloos en het land reddeloos scheen, leek heel wat meer op een moderne bliksemoorlog dan de worsteling om aan het Spaanse juk te ontkomen, welke ettelijke generaties had geduurd en af en toe in het tempo van een vertraagde film werd gevoerd. Maar de krijgskansen keerden zich in 1672, dank zij het veldheersbeleid en de staatsmanswijsheid van Willem III van Oranje (alwéér een Oranje, zoals steeds wanneer het vaderland in nood verkeert) zó vlug, en de welvaart herstelde zich zo spoedig, dat de inval van Lodewijk XIV en zijn bondgenoten snel, te snel zelfs vergeten werd, of slechts als een vreemde benauwde droom in de herinnering voortleefde.

En zelfs de beruchte Franse overheersing, toen ons land ruim drie lange jaren slechts een Franse provincie was, bestuurd door Franse ambtenaren, en het lief en leed (weinig lief en heel veel leed!) van de Frans-Britse oorlog noodgedwongen aan Franse zijde moest meemaken, is niet met zulk een schok over ons volk gekomen als de Duitse overheersing, welke vandaag voor twee jaar een aanvang nam. Daarvoor was de Franse penetratie te geleidelijk tot stand gekomen. Toen Napoleon in 1810 Nederland met een pennestreek bij het Franse Keizerrijk inlijfde, stond ons land al 15 jaar onder invloed der Fransen, die door de Quislings van die dagen zelf waren binnengehaald. Stap voor stap was de Franse invloed in die 15 jaren toegenomen. Via de Bataafse Republiek en het Koninkrijk Nederland was Nederland rijp voor een annexatie gemaakt. De jongere generatie van 1810 had Nederland nooit anders gekend dan als een soort Frans protectoraat, in elk geval een land waarmede ons vaderland de nauwste betrekkingen onderhield. Franse troepen waren voor ons volk in die dagen iets heel gewoons en vanzelfsprekend. Het is dan ook niet te verwonderen, dat de datum, waarop Nederland in de Franse tijd zijn laatste restje onafhankelijkheid verloor — het was toen al jarenlang door Franse troepen bezet — zelfs door de tijdgenoten al zeer spoedig weer werd vergeten en voor het nageslacht geheel door het stof der historie is bedolven.

* * *

Hoe geheel anders is het thans gegaan. Op de 9e Mei 1940 was Nederland nog een vrij land, waar acht millioen vrije gelukkige Nederlanders leefden en werkten. Een land, dat ondanks de oorlog, welke buiten onze grenzen woedde, niets te kort kwam, waar ieder vrij voor zijn mening kon uitkomen, waar geen rassenvraagstukken bestonden, waar recht en orde, vrede, welvaart en naastenliefde heersten.

Wie op de avond van de 9e Mei 1940 zou hebben voorspeld, dat de lichten op straten en pleinen die avond voor de laatste maal zouden zijn ontstoken en dat de volgende nacht het ganse land in een inktzwarte duisternis gehuld zou zijn, een verduistering in letterlijke en figuurlijke zin, welke enige jaren zou duren, zou als een gevaarlijke onruststoker zijn opgepakt.

Wie aan de vooravond van de ramp welke de 10e Mei 1940 voor ons land kwam de verwachting zou hebben uitgesproken, dat de volgende morgen Den Haag door zwermen parachutisten zou zijn omsingeld, dat de Koningin en Haar Regering na enkele dagen zouden moeten uitwijken naar Engeland, en dat na een strijd van vijf dagen het gehele Nederlandse leger zou moeten capituleren, zou buiten een kleine kring ingewijden, die wist, dat ons een dergelijk lot boven het hoofd hing, voor krankzinnig zijn gehouden.

Zó plotseling en voor de gehele burgerij volkomen onverwacht kwamen in de prille morgen van de 10e Mei 1940 de horden van Hitler ons land binnenvallen, dat de meeste burgers aanvankelijk niet konden geloven, dat het geen luchtmanoeuvres of incidentele neutraliteitsschendingen waren maar bittere ernst — dat de lang gevreesde, maar door de meesten nooit echt voor mogelijk gehouden Duitse invasie grimmige werkelijkheid was geworden. Nadat tot ons volk, burgers zo goed als militairen, was doorgedrongen, welke weergaloze schurkenstreek de Duitsers bezig waren tegen ons land uit te halen, ontwaakte in millioenen zielen tegelijk een strijdlust, welke geen uur tevoren ons rustige en langer dan een eeuw door een onafgebroken vrede verwende volk zelf ondenkbaar zou hebben geacht.

In de vroege morgenuren van die met de verbijsterde en verbitterde stemming van het Nederlandse volk zo wreed contrasterende wonderschone voorjaarsdag heeft het bloed van duizenden, die veelal nog niet eens wisten, dat het oorlog was, en in hun slaap werden gedood, maar die zoverre ze wel wisten, dat hun lieve vader-

land even laf als wreed was overrompeld zonder uitzondering als helden stierven, de vaderlandse bodem gedrenkt. Maar tegenover de duizenden, die die dag en volgende dagen hun leven voor het vaderland ten offer brachten, staan millioenen anderen die die dag een dure eed hebben gezworen. De ene eed zal anders hebben geluid dan de andere, maar alle hebben zij dezelfde strekking gehad: dat geen offer ons te zwaar zal zijn om Nederland weer te bevrijden.

Als met een mes is het boek der geschiedenis van Nederland de 10e Mei 1940 doorgesneden. Tot in lengte van dagen, wanneer Nederland al weer eeuwen zal zijn bevrijd, zal die datum in de herinnering voortleven als de donkere dag, waarop een groot en zwaar bewapend volk de onvergetelijke schanddaad beging zich ondanks alle beloften van het tegendeel aan een kleinen zwakken nabuur te vergrijpen. Maar ook als de stralende dag, waarop een klein volk zonder de minste aarzeling besloot zich tegen een tien maal sterkeren tegenstander, tegenover wien het in militaire zin geen schijn van kans had om zich met succes te verweren, met de wapens in de vuist tot het bittere eind te verdedigen.

Daarom zal de 10e Mei te allen tijde niet slechts een dag van rouw blijven over het leed, dat op die dag in het rampjaar 1940 ons volk werd aangedaan, maar ook een dag van vreugde en trots over het dappere besluit, dat toen onvervaard werd genomen en uitgevoerd, en dat ons een onvergankelijk recht op een zelfstandig volksbestaan heeft bezorgd. Naarmate de tijd, die alle wonden heelt, voortschrijdt, zal het element van rouw, dat heden nog zulk een sterk stempel drukt op deze eerste gedenkdag, geleidelijk op de achtergrond geraken en plaats maken voor de dankbaarheid, welke ons nageslacht zal gevoelen jegens zijn dappere voorouders, die op die dag als één man hebben uitgeroepen: „Ick wijk niet uit, ick blijf ghetrouw".

Het Russische volk zucht thans onder de Communistische domper en de jeugd is er reeds in hevige mate door aangetast, maar het vrome Russische volk van Wladimir den Apostelgelijke toont hier zijn innerlijke waarde. Het Russische volk moeten wij eren en dankbaar zijn, het on-Russische communisme verfoeien wij.

Sikkel en Hamer, ook op Curaçao reeds op enkele auto's te zien, is nog altijd het symbool van een levensbeschouwing, die niet de onze is. Karl Marx ligt in Londen begraven (wie wist dit eigenlijk?) en „Life" laat nu zien, hoe de bloemenhuilen en -kransen zich hoog opstapelen op zijn graf. Op het Marx-Huis in Londen staan de reuzenportretten van Churchill & Stalin naast elkaar, Churchill die gezegd heeft voor het Christendom te strijden, Stalin die de kerk vervolgt. Er is hier een merkwaardige verschuiving van waarden te bespeuren, die zich na de oorlog, en wellicht reeds eerder, zeker zal doen gevoelen. Het is te bekend, hoe de Paus tegen het Communisme nog sterker waarschuwt dan tegen het Nazisme. En als Nederlanders geldt voor ons nog altoos het woord van Hare Majesteit, gesproken toen Duitsland onze Russische bondgenoten aanviel: „Wij zullen strijden naast de bevolking van Sovjet Rusland; wij zullen dit doen, trouw blijvende aan onze gevoelens, aan onze beginselen en ons ingenomen standpunt ten opzichte van het bolsjewisme. **Want wij weten, dat wij de beginselen en de practijken van het bolsjewisme volstrekt afwijzen".**

Curaçao.

DAGORDER

ALGEMEEN MILITAIR COMMANDO. CURAÇAO.

De Kapitein ter Zee; Oudst Aanwezend Zeeofficier; Algemeen Militair Commandant in het Gebiedsdeel Curaçao;

Aan alle militairen van Land- en Zeemacht.

Zondag 10 Mei is het twee jaren geleden, dat de Duitsers zonder enige schijn van recht, het Nederlands grondgebied in Europa binnendrongen en zich met bruut geweld meester maakten van de Lage Landen bij de Noordzee.

Berichten uit Nederland wijzen erop, dat nu na twee jaren van stelselmatige onderdrukking en vernedering, de geest van het Nederlandse volk nog ongebroken is.

Een volk, dat op deze wijze reageert, verdient zijn vrijheid te herkrijgen. Het is onze plicht daaraan mede te werken met alle kracht, die in ons is.

Toont u allen waard, in woord en in daad, Nederlander te zijn en Nederlander te blijven, gedachtig aan het fiere motto van ons Oranjehuis:

„IK ZAL HANDHAVEN"

Leve de Koningin!

Aan Alle Commandanten te Curaçao en Aruba; met verzoek, bovenstaande Zaterdag 9 Mei voor de boeg voor te lezen.

Willemstad, de 6e Mei 1942.

—/A/ De Kapitein ter Zee voornoemd,
C. J. Baron van Asbeck.

DE VIERING VAN NEERLANDS VRIJHEIDSDAG.

Het lijkt ons niet gepast op te wekken voor de bijeenkomst ter viering van Neerlands Vrijheidsdag, welke morgenmiddag om 16 uur in Cinelandia aanvangt. Het spreekt immers reeds vanzelf, dat ieder hier aanwezig zal zijn, wien Neerlands bloed door de aderen vloeit. Spreken zullen Prof. Mr. Adriaan S. Oppenheim; Mr. Henri J. M. Hoogeveen, Dr. Richard J. Wix, Dr. Charles W. de la Try Ellis. Het zangkoor van de Fraters en het bekende jongenskoor zullen hun medewerking verlenen.

CHURCHILL SPREEKT MORGEN.

Premier Churchill zal morgen, 10 Mei, om 21 uur een radiorede houden. [Als wij op Curaçao in Cinelandia zitten — Red.] (Londen, (AP) 8.5).

VERSCHUIVING VAN WAARDEN.

Na het bericht uit „Time", volgens hetwelk bij de onthulling van een buste voor Lenin te Londen het publiek de „Internationale" meezong dat het daverde en zweeg bij het „God save the King", is het aardig te wijzen op „Life" van 20 April, dat hier eergisteren is aangekomen. Hierin staan foto's van dit heugelijk evenement. Lenin woonde in Londen van Juni 1902 tot April 1903. Uit het feit, dat de Russen winnen, is merkwaardigerwijze een bovenmatige verering ontstaan voor het Communisme en deszelfs voorman Lenin, die tevens de grondlegger werd van de U.S.S.R. Ook al zijn wij dankbaar voor hetgeen de Russen praesteren, **wij danken dit aan de onverzettelijke wilskracht van het Russische volk, die ook vroeger vóór er sprake was van Communisme, herhaaldelijk gebleken is.**

GEVONDEN VOORWERPEN.

Op het Hoofdbureau van Politie, Kamer 10, zijn inlichtingen te bekomen omtrent de navolgende gevonden voorwerpen:

Een herenbroek, een overhemd en een pakje zeep; een herenbroek en een overhemd; een druk-meetinstrument voor autobanden; een zonnebril en een witte riem; een hamer; een paar damespantoffels; enige sleutelringen en „kettinkjes, waaraan sleutels (huissleutels, switchsleutels e.d.) een speelgoedrevolver; een zaklantaarn; een autowieldop: een fietspomp; een portemonnaie, inhoudende enig klein geld en een ring (vermoedelijk goud); een portefeuille; een ring (vermoedelijk goud), gebroken en zonder steen; een meetband; een vulpotlood; een vingerring (zilver); een gouden armband, waarin naam; een sigarettenkoker, gouden speld(naam); zilveren armband; zwart koralen tasje, inhoudende enig klein geld en 2 sleutels; een hangertje; een gouden oorring; een haarkam in etui; 2 wassrijbriefjes, 2 quitanties en enig klein geld; een gouden halsketting met medaillon; een schroevendraaier; een dashouder; enige loterijbiljetten „Fortuna"; een Curaçaos bankbiljet; een wasbriefje; een moersleutel; een kinderschoentje; een carton sigaretten; een witte zakdoek waarin enige geldstukken; een herendas met vermoedelijk gouden dasspeld; een meisjesschoen; een olietankdop voor motorrijwiel; een autowieldop; een militaire veldmuts; een gasolinetankdop; een jas en een das; twee verlovings (-trouw) ringen; een vulpen; 2 blauwlederen damesschoenen; een zwarte damestas waarin 6 stukjes buitenlandse loterij, een lapje stof en klein geld; een bril in etui; een papieren zak waarin een jurk en een zijden lapje; een Amerikaanse bezem; 5 stukken toiletzeep; een gehaakt tafelkleedje; een autostartslinger; een sjaal; een horlogeketting (Amerikaans doublé); een zonnebril; enig klein geld; een papieren zak waarin een paar damesschoenen en een dameshoed; een portemonnaie waarin een huissleutel en een zakdoek.

VERENIGINGSNIEUWS.

— K.S.C.: Voetbal: 10.— Ecuador — Tropials: 11.— Blauw Wit — Victoria; 16.30 De West — Torpedo afdeling.

14.— Baseball.

Op Janwhe: Voetbal: Atlanta — Tropials; **Korfbal:** Atlanta — Devo.

Oefeningsdagen Korfbal: Ma.: Sarto, Olympia; **Di.:** Sarto; **Wo.:** Sig Jr.; **Do.** Luctor, Favoriet; **Vr.:** Cito; **Za.:** Bito; **Zo.** Olympia; **Zondagmiddag:** Bright, Sig sr.

BUITENLAND

2 AMERIKAANSE SCHEPEN TOT ZINKEN GEBRACHT.

De Noordamerikaanse Marine maakte bekend, dat 2 middelgrote Noordamerikaanse koopvaardijschepen in het Caraïbische gebied tot zinken werden gebracht. Schipbreukelingen werden in een haven aan de Oostkust aan land gezet (Washington, (AP) 8.5).

AANVAL OP DUITSE CONVOOIEN.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart gaf het volgende communiqué uit: „Hudson-vliegtuigen van het Kustcommando deden twee aanvallen op een hevig geëscorteerd convooi van 12 vijandelijke voorraadschepen nabij de Nederlandse kust in de afgelopen nacht. Bij de eerste aanval in de schemering werden verschillende schepen door bommen getroffen. Een tweede aanval werd enkele uren later in de duisternis gedaan toen een ander schip getroffen werd. 2 Vliegtuigen worden vermist" (Londen, (AP) 8.5).

NEDERLANDERS IN DE STRIJD.

Aneta meldt uit Londen, dat in de afgelopen nacht een escadrille van de Nederlandse Marineluchtstrijdkrachten deel nam aan een operatie van het Engelse kustcommando tegen een Duits convooi, dat zich onder de Nederlandse kust in de buurt van Den Helder bevond. Ofschoon de uiteindelijke resultaten tengevolge van de duisternis niet waar te nemen waren, is wel komen vast te staan, dat verschillende vijandelijke schepen ernstig beschadigd werden. Door de Nederlandse vliegtuigen werd tenminste een succesrijke aanval gedaan.

Ons Hoekje.

Dit zullen de Dames lezen.

VOOR GROENTEN MOET MEN DE JUISTE BENODIGDHEDEN HEBBEN.

Om de voedende bestanddelen, de kleur, de smaak en het weefsel van verse groenten te bewaren, moet men haar vlug koken in zo weinig mogelijk water. De methode, die u gebruikt, zal afhangen van de pannen, die u hebt en de wijze, waarop uw kookkachel werkt. Beslis uit het volgende, welke methode de beste is voor u.

Als u metalen pannen hebt van goede qualiteit, met vastsluitende deksels.

Als u de pit van uw kookkachel laag kunt houden.

Als u groenten heeft, die vers en fris zijn.

Als u de aandrang, om iedere paar minuten in de pan te loeren en de stand van zaken te controleren, kunt weerstaan.

Dan kunt u gebruik maken van de **waterloze methode.**

Kies een pan, die meer dan half vol zal zijn met uw groente (bijna vol is nog beter).

Snijd, breek of snipper de groente in kleine stukjes, om het koken te bespoedigen.

Was en doe de groente vlug in de kookpan met het aanhangende water; voeg zout toe.

Doe het deksel op de pan en zet op half of groot vuur, tot het deksel te heet is, om aan te raken, ofwel tot er stoom ontsnapt.

Draai op klein. Om aan- of verbranden te voorkomen, moet er bijna geen stoom ontsnappen.

Wacht tot de groente de normale tijd heeft gekookt, vóór u het deksel oplicht, om te controleren: dikwijls kijken laat te veel stoom ontsnappen.

Als u pannen van pyrex of émail gebruikt.

Als u de deksels van uw pannen, wat ook het materiaal moge zijn, niet vast sluiten.

Als de pan niet meer dan half vol is met de groente.

Als u uw kookkachel niet goed op „klein" kunt houden.

Als uw groenten niet vers en fris zijn.

Dan moet u gebruik maken van de **weinig-water-methode.**

Maak de groente pan-klaar; snijd haar in kleine stukjes, om de kooktijd te verkorten.

Doe water in de pan, tot ongeveer ½ à 1½ cm. hoogte; voeg zout toe en breng aan de kook op half of groot vuur.

Doe de groente in het water; sluit af met deksel en laat het vuur hoog staan, tot er stoom ontsnapt. (Ook kunt u de groente in het koude water doen en dan aan de kook brengen.)

Zet uw pit op klein. Een klein beetje ontsnappende stoom is voor u het teken, dat de groente zo vlug mogelijk kookt.

Hard koken is niet warmer dan zacht koken; het breekt de groenten slechts af en doet de geur verloren gaan. Mocht de groente droog koken, voor zij klaar is (misschien heeft u de pit niet gauw genoeg ingedraaid of niet klein genoeg), voeg dan een weinig kokend water toe.

Er moet genoeg water over zijn, om met de groente op te dienen, maar niets, om af te gieten. Als u te veel heeft, bewaar het dan om eventueel de groente in op te warmen of om in soep te gebruiken en neem een volgende maal minder water.

Als u sommige groenten graag gestoomd eet en de waterloze methode niet kunt gebruiken,

Dan zult u gebruik maken van de **stoom-methode.**

Gebruik een grote pan met deksel, voorzien van een stoomgedeelte of een hoog rek of treeft. Ook heeft men aparte stoompannen met deksel en plaatst die dan in een grote pan. Doe 2½ cm. water in de pan en breng het op een hoge pit aan de kook.

Breng het stoom-gedeelte of de treeft met groente op zijn plaats en doe het deksel erop.

Zo gauw er stoom ontsnapt, de pit indraaien, maar zorg, dat het blijft stomen.

Een andere manier om groenten te stomen, is, haar in het perkament-papier te binden en dan in kokend water te leggen of boven op andere groente mee te laten koken.

Als u uw bloemkool heel op wil dienen,

Als u de waterloze of weinig-water methode geprobeerd hebt, en toch er de voorkeur aan geeft, groene of sterk geurende groenten te koken in veel water en zonder deksel,

Dan moet u gebruik maken van de **onder-water-methode.**

Kies een pan, die groot genoeg is om de groente te bevatten plus genoeg water, dat de groente onder staat; zorg dat er een beetje extra-ruimte is, zodat er geen gevaar voor overkoken bestaat.

Zout het water en breng op hoge pit aan de kook. Laat de groente voorzichtig in de pan glijden, om gespetter van het hete water te vermijden.

Laat het vuur hoog, tot het water weer kookt; draai dan op laag. Houd het water zacht aan de kook.

Neem de groente onmiddellijk uit het water, als ze zacht is, om het verlies aan voedende bestanddelen tot een minimum te beperken.

Handigheidjes met dassen.

Op de volgende manier kunt u die gekreukte dassen weer in omloop brengen. U behoeft daarbij voor geen was- en persinrichting onder te doen, wanneer u een kartonnen vorm knipt om in de dassen te schuiven, als u haar oppperst. Deze vorm houdt de das in haar model en voorkomt valse vouwen, platte randen en glimmende zomen. En doordat hij alles „in toom" houdt, kunt u vlugger werken.

Daar dassen bijna allemaal dezelfde afmetingen hebben, kunt u één vorm voor alle dassen gebruiken. Op een klerendoos of een ander stuk stevig karton, moet u het brede gedeelte van de das natrekken, van het dichtgestikte gedeelte naar beneden, om de punt heen en weer naar voren. Knip deze vorm dan uit langs de binnenzijde van de potlood-streep. Als u de bovenhoeken rond knipt, kunt u de vorm gemakkelijker gebruiken.

Als u klaar bent, om te beginnen, steek dan de vorm tussen de voering en de voorzijde van de das, bedek alles met een vochtige doek en pers met een matig warm ijzer. Geef dan de rest van de das ook een veeg uit de pan en begin met de volgende.

Als de dassen niet alleen gekreukt, maar ook vuil zijn, dan kunt u haar opknappen met was-benzine; maar: voorzichtig zijn!

Het is een goed idee, om de plaats van de strop met een paar steekjes te merken en die plaats een beetje extra behandeling met de was-benzine te geven: maar wrijf nooit **hard, dat is gevaarlijk.** Soms is afnemen met een, in tetra gedrenkt doekje, voldoende.

Vetvlekken verdwijnen op die manier maar suiker- en meelachtige overblijfsels van sausvlekken blijven achter. Het is dikwijls mogelijk deze te verwijderen, door er geruime tijd met een droog wasdoekje over te wrijven. Het is altijd der moeite waard, dit te proberen, omdat deze methode geen complicaties met zich mede brengt. Als het niet uithalt, neem de vlek dan af met een doekje, uitgewrongen in schoon, warm water. In dit geval moet men een enige malen dubbel gevouwen doek onder de vlek leggen, om het vuil te absorberen, als het oplost. De das moet met de goede zijde onder, op de doek worden gelegd en worden afgewassen aan de verkeerde kant. Er is minder kans op kringen, als u de natte plek droog wrijft met de palm van uw hand. Vóór u echter water gebruikt: probeer eerst even op een niet in het ooglopend plekje, om te zien, of de stof niet afgeeft of doorloopt, ofwel lelijke kringen geeft.

HET AMIGOE-RECEPT VAN DE WEEK.

Gevulde Kaas (Kesji yená).

Hiervoor neemt men een ronde kaas, snijdt er een heel klein dekseltje af en holt haar heel voorzichtig uit, zorg dragend, dat de overblijvende laag kaas nergens te dun wordt.

Vervolgens weekt men de kaas, als zij erg hard is een hele nacht, als zij zacht is gedurende drie uur, in water.

De hoeveelheid benodigde kaas hangt natuurlijk van de grootte der kaas af. Voor het „standaardmodel" Edammer kaas neemt men 1 pond vlees, 1 tomaat, 1 ui, 1 Spaanse peper en 3 reepjes knoflook. Men maalt dit alles door de molen fijn en mengt er vervolgens 2 theelepels zout en een beetje geraspte nootmuskaat door heen. In een braadpan wordt nu alles tezamen met 2 eetlepels boter, 2 eetlepels slaolie, 3 à 4 olijven en een paar rozijnen heel zacht gebakken. Na een paar minuten, als het bruin begint te worden, neemt men het van het vuur af. Vervolgens maakt men de kaas uit het water en maakt haar goed schoon. Daarna vult men haar met het vleesmengsel, doet het dekseltje erop en plaatst haar, in een braadslede, waarin een weinig boter is gedaan, in een matig warme oven en laat haar daar gedurende een uur gaar worden.

Van de Fronten.

DUITS LENTE-OFFENSIEF IN KARELIE AFGESLAGEN.

Frontberichten deelden mede, dat een Duits lente-offensief met het plan over de Sovjet-grens door Karelië van Finland uit te slaan op drie punten is teruggeslagen.

Een bericht aan „Pravda" „van de staatsgrens" zegt, dat de Duitsers zich terugtrokken van Russisch gebied met hevige verliezen. Dit is de tweede vijandelijke poging om in deze sector van Karelië op te rukken. Bij de eerste uitval van de oorlog stak een Fins bataljon van 1200 man, gesteund door 2 Duitse compagnieën, de grens in hetzelfde algemene gebied over, doch werd naar Finland teruggedreven door Russische tegenaanvallen. „Pravda" zeide, dat de sector betrekkelijk kalm bleef gedurende de gehele winter (Moskou, (AP) 8.5).

RUSSEN NEMEN NOG 3 DORPEN.

De aanvallen voortzettende op de achterhoede van den vijand in het gebied van Kalinin, heeft de Sovjet-cavalerie nog 3 dorpen veroverd en hevige verliezen toegebracht aan de Duitsers (Moskou, (AP) 8.5).

DUITSERS VERLIEZEN 30.000 MAN.

Berichten van het Oostelijk front meldden, dat de Duitsers 30.000 man verloren hebben ten Zuid Westen van Leningrad bij tegenaanvallen in pogingen „het initiatief te ontnemen" van het Rode leger.

De „Evening News" zeide, dat volgens de radio van Moskou de Duitsers zijn teruggeworpen in het gebied van het Ilmenmeer na verschillende gevechten. Geen biezonderheden werden verstrekt, doch men gelooft, dat onder de verliezen van 30.000 man de verliezen gerekend worden bij de gevechten nabij Staraya Russa, waar het 16e Duitse leger lange tijd was afgesneden van zijn bases.

De berichten van het Zuidwestelijke front zijn schaars, waar Timosjenko en Von Kleist gewikkeld zijn in een worsteling om het initiatief in de Oekraïne (Londen, (AP) 8.5).

JAPANSE COLONNE IN YUNNAN-PROVINCIE OPGERUIMD.

Een Chinees communiqué luidt als volgt: „1000 Japanners werden gedood ten Noord-Oosten van Tsjefang waar Japanse colonnes werden verslagen bij een Chinese tegenaanval. De Japanse colonnes, die poogden de Chinese vleugels te flankeren, werden ontvangen door een energieke Chinese tegenaanval, waarbij een Japanse colonne, bestaande uit 1000 man, werd weggevaagd. Een andere Japanse colonne werd verpletterend verslagen en heeft nog slechts de helft van haar oorspronkelijke sterkte over" (Tsjungking, (AP) 8.5).

JAPANNERS IN YUNNAN GEBOMBARDEERD.

Een Chinees communiqué deelde mede, dat vliegers van de Amerikaanse Vrijwilligersgroep gisteren Chinese bommenwerpers steunden in aanvallen op vijandelijk personeel en vrachtauto's in het Westen van Yunnan (Tsjungking, (AP) 8.5).

BEGIN VAN DE SLAG OM AUSTRALIË.

Marine- en militaire experts kwamen overeen, dat de grote zeeslag, welke woedt nabij de Salomonseilanden, het begin is van de slag om Australië en dat het resultaat ervan een ontzaggelijke invloed zal hebben op het gehele verloop van de oorlog. Het ogenblikkelijke doel van de Japanse oorlogsschepen scheen te zijn om Australië's levenslijn naar de Verenigde Staten te verbreken (Londen, (AP) 8.5).

COMMUNIQUÉ VAN DE U.S.A.-MARINE.

Een communiqué van de Noordamerikaanse Marine, gebaseerd op berichten, die tot 18 uur E.W.T. ontvangen werden, luidt als volgt:

„**Zuidwestelijk deel van de Stille Oceaan:** 1. Het vlootgevecht tussen onze strijdkrachten en die van de Japanners heeft aanhoudend voortgeduurd in het algemene gebied ten Zuiden van de Bismarck Archipel in de Koraalzee sedert Maandag en er is nog geen teken van ophouden. Men gelooft, dat de Japanse verliezen zijn:

Gezonken: 1 Vliegdekschip, 1 zware kruiser, 1 lichte kruiser, 2 torpedojagers, 4 kanonneerboten, 2 transportschepen of vrachtschepen.

Beschadigd: 1 Vliegdekschip, 1 zware kruiser, 1 lichte kruiser, 1 wachtschip voor watervliegtuigen, 2 transportschepen of vrachtschepen.

2. Biezonderheden omtrent verliezen of schade van onze strijdkrachten zijn thans niet volledig bekend, doch men behoeft geen geloof te hechten aan de beweringen, welke door Tokio werden gedaan of zullen worden gedaan.

3. Er is niets te vermelden van andere gebieden" (Washington, (AP) 8.5).

GEALLIEERD COMMUNIQUÉ.

Het Geallieerde communiqué No .22 luidt als volgt:

„De vijandelijke versie van de slag ten Noord Oosten van de Australische kust is volkomen een verzinsel en heeft geen gelijkenis met een waar communiqué van de feiten. Zij moet worden beschouwd in het licht van propaganda in plaats van als een militair rapport. De Japanse beweringen over de schade, welke aan onze vlootstrijdkrachten werd aangericht is fantastisch. Onze verliezen vergeleken met die van den vijand zijn betrekkelijk licht. De enige reden, dat zij thans niet worden gepubliceerd, is omdat hem waardevolle inlichtingen zouden worden verstrekt."

Het Geallieerde communiqué geeft te kennen, dat Japan een vlootverlies van de eerste grootte heeft verloren na de vroegere bekendmaking, dat zijn machtige invasie-armada gefaald had Australië's defensies te breken en dat de overblijfselen de belangrijke 6-daagse slag hebben afgebroken. Toch is het Hoofdkwartier van Generaal MacArthur gereserveerd om thans tenminste enige openlijke verklaring van een overwinning te doen.

Generaal MacArthurs Hoofdkwartier liet geen twijfel over betreffende deze punten:

1) dat de Geallieerden de eerste ronde hebben gewonnen van de vlammende zeeslag;

2) dat Japan mogelijk een vlootramp van de eerste grootte heeft geleden;

3) dat de machtige Japanse invasie-armada volkomen gefaald heeft Australië's zeedefensies te breken.

Het communiqué van gisteravond zeide, dat Geallieerde verkenningsvliegtuigen de Japanse oorlogsschepen en troepentransportschepen waarnamen, terwijl deze zich concentreerden in de eilanden ten Noorden van Australië. Alzo ontkende Generaal MacArthur officieel Tokio's bewering, dat Japanse oorlogsschepen de Geallieerden hebben „gevangen en aangevallen". De Geallieerden gaven ook duidelijk te kennen, dat Noordamerikaanse slageskaders, gesteund door Australische eenheden, den gehavenden vijand achtervolgden. (Het Geallieerde Hoofdkwartier in Australië, (AP) 9.5).

WAT TOKIO ZEGT.

Een Japans communiqué luidt als volgt: „Keizerlijke vlooteenheden zetten de aanval voort in het gebied van de Koraalzee en hebben verder zware schade toegebracht aan een zware kruiser van een niet nader geïdentificeerd type, doordat een torpedovliegtuig zich op het schip stortte. Ook hebben zij een torpedojager tot zinken gebracht. Intussen hebben zij bij luchtgevechten sedert 7 Mei 89 vijandelijke vliegtuigen neergeschoten. Bij het gevecht kwam een klein vliegdekschip van ons, dat werd gemaakt door het ombouwen van een olietanker, tot zinken, terwijl 31 van onze vliegtuigen nog niet teruggekeerd zijn" (Tokio, (AP) 9.5).

FRANSEN DOOR KANONNEERBOOT AAN LAND GEZET.

Een gezaghebbende bron zeide, dat een compagnie van Franse troepen geland is van de kanonneerboot „Entrecasteau" ten Zuiden van Diégo Suarez en de strijd in de bergen voortzet niettegenstaande de capitulatie van andere Franse strijdkrachten aan het Noordelijke punt van Madagascar. De zegsman zeide, dat zij posities hebben ingenomen, welke gunstig zijn voor het voeren van een guerilla-krijg (Vichy, (AP) 8.5).

WERELDNIEUWS.

ARCHIBALD SINCLAIR BELOOFT EEN INVASIE.

Sir Archibald Sinclair, de Britse Minister van Luchtvaart, deelde aan zijn toehoorders in Birmingham mede, dat Groot Britannië het vasteland zal invaderen nadat de Royal Airforce de nazie-luchtmacht verpletterd heeft. Der Luftwaffe een „verschrikkelijke zomer" belovende en de positie van de Royal Airforce van thans vergelijkende met die in 1940, verklaarde Sinclair: „Wij wisten, dat, indien wij zouden overleven, onze luchtmacht zeker zou groeien. De Duitse luchtmacht weet, dat haar kracht afneemt. Dat is onze kans. Wij moeten haar geen rust geven, tot haar weerstand gebroken is. Wanneer dat zal zijn en hoe lang dat zal duren, kan ik niet zeggen, maar dan zal de invasie komen" (Birmingham, (AP) 8.5).

VERKLARING VAN KOLONEL BRITTON.

Kolonel Britton, de Britse radio-propagandist, zeide tot zijn luisteraars in de bezette landen: „Ik zal niet meer spreken tot het ogenblik komt om een zekere lijn van actie aan te geven, welke nodig is." Britton sprak vooral zijn spookleger van machtige saboteurs en guerilla's toe. Hij zeide: „Ik kan u niet zeggen welke die lijn zal zijn. Tot het ogenblik daar is, zal ik met mijn collega's en adviseurs aan de plannen werken." Dit zal de eerste maal zijn, dat de wekelijkse uitzendingen van Kolonel Britton, die een jaar geleden begonnen, worden afgebroken (Londen, (AP) 8.5).

NIEUW ZEELAND BEREIDT ZICH VOOR.

Clark Lee seint uit Wellington (Nieuw Zeeland):

Niettegenstaande de ogenblikkelijke bedreiging van een Japanse invasie heeft Nieuw Zeeland besloten zijn troepen die vechten op land, op zee en in de lucht in verafgelegen delen van de wereld, niet terug te roepen.

Hoewel men de militaire en morele voordelen erkent om Nieuw Zeelands door de strijd beproefde troepen te doen vechten voor de defensie van de geboortegrond, nam het cabinet het directe probleem van de Geallieerde Landen in aanmerking voor het gebruiken van hun beperkte scheepsruimte om nadere strijdkrachten te vervoeren naar feitelijke gevechtsfronten.

„Wij beseffen, dat het allemaal één oorlog is, ongeacht waar de strijd plaats vindt", zeide de Minister van Defensie Jones. „Indien Groot Britannië vóór de intrede van de Verenigde Staten in de oorlog was ondergegaan zouden ook wij zijn ondergegaan. Indien Amerika thans ondergaat, gaan ook wij. Wij zijn gereed ons deel bij te dragen waar dat ook moge zijn".

Nieuw Zeeland, dat slechts 1.600.000 inwoners heeft, heeft reeds diep getast in zijn schrale voorraden en mensenmateriaal vóór Japan in oorlog kwam en heeft de jongste en gezondste mannen gezonden om Hitler te bestrijden op verafgelegen fronten. Nu wordt elke beschikbare man geoefend voor actieve dienst ter verdediging van de eilanden. Luitenant Generaal E. Puttick, Commandant van het leger, zeide tot mij, dat elke tiende Nieuw-Zeelander thuis of in het buitenland in uniform is.

Mannen van 21 tot 46 werden voor actieve dienst opgeroepen met inbegrip van dienst overzee en van 35 tot 51 voor de burgerwacht en tot 65 voor de voorzorgsmaatregelen-dienst voor noodtoestanden. Puttick werd in Augustus uit het Midden-Oosten teruggeroepen om de voorbereidingen van de defensie van zijn land te leiden en bracht de tussentijdse maanden door met het intensief trainen der strijdkrachten van het Dominion. Puttick en de Commandanten van de lucht- en marine-strijdkrachten baseren hun voorbereidingen op de veronderstelling, dat Japan spoedig zal pogen Nieuw Zeeland te invaderen.

De Nieuw Zeelanders voelen, dat Puttick de juiste man is voor de taak, gezien zijn schitterende loopbaan in Hellas en Creta. Hoewel dat achterhoedegevechten betroffen, zijn zijn defensie-plannen erop gebaseerd, dat de aanval de beste verdediging is.

Nieuw Zeeland heeft vele stranden, die geschikte landingsplaatsen bieden en er is geen gebied waar de verdedigers zich zouden kunnen terugtrekken en daar standhouden. Daarom is Puttick van plan op en nabij de stranden te vechten. Hij hoopt een voldoende steun van lucht- en vlootstrijdkrachten te hebben, doch indien dit onmogelijk is, zal hij in elk geval vechten. In aanmerking nemende, dat Puttick 31.000 mijl aan kustlijn moet verdedigen met betrekkelijk kleine strijdkrachten, kan zijn gevechtshouding worden beoordeeld door zijn opmerking: „Indien de Jap zou besluiten naar Australië te gaan in plaats van naar ons, zullen wij versterkingen zenden voor de Amerikanen en Australiërs. Ook treffen wij voorbereidingen voor de dag, dat wij Noordwaarts zullen gaan, want wij willen daar ook deel aan hebben."

Bij het onderhoud gaf Puttick zijn tevredenheid te kennen over de vorming van een strategisch gebied in de Stille Zuidzee onder Vice Admiraal Ghormely en zeide, dat hij zo nauw mogelijk zou samenwerken (Wellington, (AP) 8.5).

COMMANDANT IN DE STILLE ZUIDZEE.

Nieuw Zeeland maakte bekend, dat Vice Admiraal Robert Lee Ghormley van de Noordamerikaanse Marine het Opperbevel zal hebben over de land-, zee- en luchtstrijdkrachten van de 4 Geallieerden in het grote gebied van de Stille Zuidzee, waar de Japanners naar verwachting zullen pogen de verbindingslinies tussen Australië en Noord Amerika door te snijden. Ghormley's Commando, dat hij naar verwachting spoedig zal aanvaarden, omvat de belangrijke eilandenbases behorende aan Nieuw Zeeland, Australië, de Vrije Fransen en de Verenigde Staten.

Bovendien valt er enig Brits gebied onder, voornamelijk de Fiji-eilanden, voor welker defensie Nieuw Zeeland twee jaar geleden op verzoek van Londen de verantwoordelijkheid heeft aanvaard (Wellington, (AP) 8.5).

QUEZONS HOOFDKWARTIER KOMT IN WASHINGTON.

De Noordamerikaanse Secretaris van Binnenlandse Zaken Harold Ickes maakte bekend, dat President Manuel Quezon het Hoofdkwartier van de Philippijnse Regering te Washington zal vestigen (Washington, (AP) 8.5).

DE LAATSTE WOORDEN VAN LEGALLE.

Een Tass-bericht uit Genève zeide, dat een man, genaamd Legalle, een communistische leider van een Franse vakvereniging, op 7 Maart door de Duitsers in Parijs werd geëxecuteerd. Legalle was een der leiders van de ondergrondse strijd in Parijs hetgeen de Duitsers tot hij door de Gestapo werd gearresteerd. Volgens het bericht zouden zijn laatste woorden zijn geweest: Weg met Hitler! Lang leve Frankrijk! Lang leve Stalin! (Moskou, (AP) 8.5).

OORLOGSGEVANGENEN IN DUITSLAND.

Cijfers van Duitse oorsprong, doch die heden te Vichy werden uitgegeven, zeggen, dat het aantal Franse oorlogsgevangenen, die in Duitse kampen worden vastgehouden, aan het eind van 1941 bedroeg 1.256.681. Hiertoe behoren ongeveer 55.000, die werden toegewezen voor arbeid aan het front (Vichy, (AP) 8.5).

FIETSEN DES NACHTS VERBODEN.

De Duitse autoriteiten in Parijs publiceerden een order, waarmede verboden wordt fietsen te gebruiken na het invallen der duisternis in haast de helft van bezet Frankrijk. Het verbod heeft tot doel de golf van aanvallen op nazie-soldaten te stuiten. Men heeft opgemerkt, dat de aanvallers en saboteurs gewoonlijk fietsen hadden om snel te ontsnappen (Vichy, (AP) 8.5).

DWANGARBEID VOOR JODEN IN ITALIË.

De Duitse radio maakte bekend, dat Italië de dwangarbeid voor Joden heeft ingevoerd (Londen, (AP) 7.5).

GOD BLESS AMERICA.

„De verdediging van onze altaren en onze woonsteden is een plicht, die ieder burger heeft,", aldus verklaarde Zijne Eminentie William Cardinaal O'Connell, de Aartsbisschop van Boston onlangs in een preek.

„In alle nederigheid vragen wij Gods bijstand in de strijd van ons volk voor zijn rechten en bezittingen. En wij — wij zeggen het in diepste nederigheid — op dit glorierijke feest van de Verrezen Christus zal de overwinning van Zijn kruis het hart verblijden van Amerika, dat zulke offers zal moeten brengen om de uiteindelijke overwinning te behalen.

Wij smeken onzen Verrezen Heer en Heiland, dat Hij ons land zegene; zijn handen, hart en ziel versterke, zodat wij, met voorbij zien van onze tijdelijke kwellingen, reeds de volledige verlossing van onze vijanden zien, die ook de vijanden zijn van internationaal recht en rechtvaardigheid.

Alleen God kent het lijden en de geestelijke kwelling, die een oorlog onvermijdelijk met zich mede brengen. Het is geen overdrijving, wanneer wij zeggen, dat ons geliefd land op duizenderlei wijzen gezegend is geworden, maar het meest en bovenal door het onschatbare bezit, dat iedere ware Amerikaan heeft, de vrijheid der zonen Gods.

„Deze zegen kwam tot ons van God door middel van het onvervaarde heldendom van hen, die leefden, vochten en stierven voor de Heilige zaak van de ware vrijheid, voor het recht om het leven te leiden volgens de wet en voor het recht God te dienen, die is de Gever, de Schepper en Verdediger van alle rechtvaardige wetten.

Wat Amerika schenkt en bewaart voor zijn burgers is een schat zo kostbaar, dat het heilig genoemd mag worden. De bewaring van deze erfenis is voor iederen Amerikaan een heilige plicht".

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Londen:** Een gezaghebbende verklaring luidt: „Een machtige strijdmacht van bommenwerpers viel in de afgelopen nacht Warnemünde aan. Warnemünde ligt aan de Baltische kust aan de monding van de rivier Warne, welke leidt naar Rostock. De haven is het einde van een veerdienst naar Denemarken en werd door den vijand gebruikt om troepen en voorraden naar Noorwegen te vervoeren. Er is ook een oefenbasis voor duikbootbemanningen. Het is de zetel van een belangrijke vliegtuigfabriek.

— **Londen:** Een militaire commentator zeide, dat de Britse troepen hun terugtrekking langs de Tsjingwin-vallei in het Noorden van Birma voortzetten. Er is nog geen bevestiging, dat de Japanse strijdkrachten de grens naar Bengalen hebben overgestoken, doch de commentator merkte op, dat de Britse terugtrekking uit Akyab officieel bevestigd werd in Brits Indië. De situatie aan het Chinese front blijft „duister". Er is geen verder nieuws van Madagascar.

— **Moskou:** Het officiële Russische nieuwsagentschap Tass maakt bekend, dat volgens een bericht uit Krasnodar (Noordelijke Caucasus) op 7 Mei bij operaties aan het Krimfront de Duitse troepen verschillende mijnen met gifgas gebruikten. Een onderzoek heeft aan het licht gebracht, dat het gifgas de ademhalingsorganen aantast en de mannen ongeschikt maakt. Het is de eerste verklaring, dat de Duitsers gifgas gebruiken en er zijn aanwijzingen, dat het incident in Moskou wordt beschouwd als een experiment. „Rode Ster" bevatte kort geleden instructies voor de troepen om op te passen voor gas. De Regeringszegsman S. A. Lozovsky maakte vroeg in de oorlog bekend, dat documenten werden gevonden, waaruit bleek, dat de Duitsers zich voorbereidden om gas te gebruiken. Hij waarschuwde, dat de Russen zouden antwoorden, indien de Duitsers zouden beginnen met een chemische oorlog.

— **Londen:** Britse gevechtsvliegtuigen vlogen haast voortdurend over het Kanaal van de dageraad tot de schemering en in de namiddag snelde een grote formatie van geëscorteerde bommenwerpers terug van Calais, uit welke richting ontploffingen werden gehoord.

— **Caïro:** Het communiqué van de Britse Luchtvaart deelt mede, dat 7 as-vliegtuigen boven Malta en Cyrenaica vernield werden.

De afgelopen Week.

Gedurende vijf jaar heeft China weerstand geboden aan zware artillerie, slagschepen en tanks met machinegeweren, geweren en handgranaten, heeft het luchtbombardementen voornamelijk getrotseerd met steenhouwersbeitels en handigheid in het zoeken van beschermende dekking.

Vijf jaren lang heeft China een politiek gevoerd van vechten en terugtrekken; in hinderlaag liggen en daarna wegsnellen naar een veiliger positie; munitie-opslagplaatsen aanvallen, daar zoveel mogelijk meenemen en de rest vernietigen.

De vijand vindt dit afmattend, zoals ook de bedoeling is. Ook voor China is dit uitputtend, doch de Chinezen leven nog zeer dicht bij moeder aarde en hoe meer zij terug moeten vallen op de oorspronkelijke bestaanstoestanden, des te sterker worden zij. Doch niettemin betekent deze strijd achteruitgang en afmatting.

In de eerste oorlogsmaanden werden er maandelijks duizenden gewond. Het kon ook moeilijk anders, bij een strijd van vlees tegenover staal. Doch nu zijn de verliezen merendeels het gevolg van ziekten en ondervoeding. China heeft geen tekort aan voedsel. Men kan niet zeggen, dat er in enige provincie hongersnood heerst, doch duizenden mensen zagen zich genoodzaakt om te verhuizen naar streken, waar zij niet geworteld zijn, en totdat zij er zich werkelijk thuis voelen, is het onvermijdelijk, dat velen honger lijden.

In vele provincies is er altijd een tekort een voedselproductie geweest. De blokkade van de gewone handelswegen in China heeft het nodig gemaakt, dat de duurderde routes gevolgd wierden. De daaruit voortvloeiende stijging der levensmiddelen-prijzen betekent grote ontberingen voor gezinnen met kleine inkomens, in het biezonder voor de mensen met vaste lonen of salarissen of voor die gezinnen, waar de „rijst" winner op een afstand werkt.

Grote aantallen mensen lijden aan ondervoedig, door het ondoelmatige dieet, dat zij uit bezuinigingsoogpunt moeten houden. Deze factoren veroorzaken in de verschillende steden een uitgesproken behoefte aan liefdadigheidinstellingen. De noodzaak van steun wordt in China ook groter, omdat de maatstaf voor steun ook steeds hoger wordt. Er was een tijd, dat China er genoegen mee nam, dat een epidemie een stad decimeerde. Die tijd is voorbij. Chinese artsen, ambtenaren van de gezondheidsdienst en verpleegsters nemen steeds in aantal toe. Zij heben hun intrede in afgelegen streken gedaan. Zij bestrijden nu pest, cholera, typhus en soortgelijke plagen in elke stad en in de meeste marktplaatsen.

In vele streken van China bestaat een tekort aan werkkrachten. Men kan het geloven of niet: een tekort aan werkkracht! Motorkracht is nu goedkoper dan rijstkracht. De tarieven voor vracht-auto-verzoek zijn nu lager dan voor rickshaw's en muilezels.

Hoe groot ook de behoefte aan geld voor voedsel en medicijnen is, nog groter is de behoefte aan auto's en benzine, waarmede, zowel voedsel als medicijnen aangevoerd moeten worden. Deze wijze van transport is in het biezonder de aangewezene in vrij-China, omdat de Beneden-Yangtze, het benedengedeelte van de Gele Rivier, de spoorwegen, het Grote Kanaal en het grootste deel van de kleinere kanalen in handen van den vijand zijn. Doch in de bergen zijn duizenden mijlen verkeerswegen, welke het ene dal met het andere verbinden, de bron van bevoorrading.

Bovendien heeft China de behoefte aan moderne wapenen, zoals vliegtuigen, luchtafweer- en anti-tankkanonnen, pantserwagens enz.

Deze kwamen tot nu toe het land binnen over de Birmaweg. Doch thans is deze geblokkeerd door de verovering van het beginpunt te Lasjio en is de vijand bereids de grens van de Chinese provincie Yunnan overgetrokken. Alzo is China in een moeilijker positie komen te verkeren, hoewel hiermede niet wil worden gezegd, dat deze positie ineens zó moeilijk is, dat men de strijd niet zal kunnen voortzetten. Maar toch is een situatie ontstaan, die een nauwkeurige overweging vereist.

Dit werd reeds geruime tijd geleden voorzien en beseft, zodat met steun van de Verenigde Landen Chinese en Brits Indische koelies in allerijl een weg aanleggen via Brits Indië, de Assamweg genaamd, die de Birmaweg zal moeten vervangen.

Het aanleggen van deze weg, welke door het Himalaya-gebergte loopt, begon in 1941 en reeds hebben 7000 Chinezen hierbij het leven verloren, door ziekte, uitputting, het vallen van rotsen en andere ongelukken. Deze nieuwe weg zal zich uitstrekken over een afstand van 950 mijl, van Sadiya in Brits Indië tot Tsjungking en dus langer zijn dan de oorspronkelijke Birmaweg, die een goede 750 mijl lang was. Reeds nu is het deel tussen Tsjungking en Sichang gereed; het andere einde strekt zich uit van Sadiya in de provincie Assam, halverwege tot Sichang.

President Roosevelt gaf tevens enkele dagen geleden te kennen op een bijeenkomst van de Raad voor de Stille Oceaan, dat er wel middelen zullen worden gevonden om China te helpen. De wetenschap, zo zeide hij, heeft thans dingen mogelijk gemaakt, die enkele jaren geleden niet konden.

Met het oog hierop werd in Amerikaanse kringen de mening geopperd, dat een honderdtal transportvliegtuigen zouden worden beschikbaar gesteld om door de lucht de zo vitale materialen voor China aan te voeren, teneinde het verlies van de Birmaweg zo niet geheel, dan toch gedeeltelijk te compenseren.

Deze oorlog is trouwens grotendeels een strijd om voorraadlinies en niet alleen om de voorraadlinies naar China gaat het. Het gaat evengoed om de voorraadlinies naar Groot Britannië, of naar Australië, of Rusland, of naar het Midden-Oosten, die voor de strijd ook materialen en andere artikelen nodig hebben.

Wat betreft de Japanse voorraadlinies hebben zij in de afgelopen week deze weer enigszins versterkt door de verovering van Corregidor en de andere Amerikaanse forten in de baai van Manilla.

Hierdoor komt namelijk de Manillabaai met de vloot-basis van Cavite vrij voor de Japanners, zodat zij hun eigen scheepvaart beter kunnen beschermen. Zij krijgen verder meer strijdkrachten vrij voor het veroveren van de nog niet onderworpen eilandjes om een herhaling te voorkomen van de aanvallen, die kort geleden door Noordamerikaanse „vliegende forten" op hun schepen en bases werden uitgevoerd. Maar toch zal het nooit mogelijk zijn de waarde te schatten, welke de langdurige verdediging van Bataan en Corregidor hebben gehad voor Australië. Door hun heldhaftige verdediging hebben de Noord-Amerikanen en Filipino's mogelijk het gehele Japanse programma in de war gestuurd, doordat Australië nu de kans gekregen heeft zich beter voor te bereiden en zijn strijdkrachten aan te vullen met versterkingen van overzee.

Doch uit de berichten blijkt, dat de Japanners niet stil zitten en ook voortdurend versterkingen aanvoeren naar de bezette eilanden, die ten Noorden en Noord-Oosten van het Australische werelddeel liggen. Tevens blijkt uit de enorme zeeslag, die in de Koraalzee ten Noord-Oosten van Australië aan de gang is, dat de Japanners reeds thans verdere stappen willen nemen voor het afsnijden van Australië's levenslijn naar de Verenigde Staten. Dit zou kunnen geschieden door een bezetting van Port Moresby aan de Zuidkust van Nieuw Guinea maar waarschijnlijker is het, dat de Japanners een aanval zouden willen doen op Nieuw Caledonië of de Nieuwe Hebriden.

Wij mogen echter aannemen, dat de Geallieerde vloten overwinnelijk uit de strijd zullen treden en in elk geval is aan de Japanners reeds een harde slag toegebracht door het tot zinken brengen van 2 hunner vliegdekschepen.

Maar zo de Japanners hun linies over zee poogden te versterken, zo hebben ook de Verenigde Landen dat gedaan door de Britse landing op Madagascar en de verovering van de marine-basis te Diégo Suarez.

Madagascar, 's werelds vijfde grootste eiland, beheerst het Kanaal van Mozambique en de Zuidelijke routes van de Geallieerden naar het Midden-Oosten, Rusland en Brits Indië. Het eiland was al lang een bedreiging voor deze routes, doch sedert Japan in oorlog kwam, werd deze bedreiging nog groter. Toen de Japanners dan ook snel voortgang maakten en Singapore namen schijnen de Britten volgens de bekendmaking van Churchill direct voorbereidingen te hebben gemaakt om de Japanners voor te zijn. Nu bestaat nog de mogelijkheid, dat het Japanse Hoofdcommando besluit om een machtig gevechtseskader te zenden tegen Madagascar om er de Britten te verdrijven, doch zulk een risquante onderneming zou het nodig maken, dat snel worde opgetreden en dergelijke tredstenen als Ceylon, de Seychelles of de eilanden Mauritius (Brits) en Réunion (Frans) worden gepasseerd. En al zouden de Japanners erin slagen een systeem van bases op deze eilanden te bouwen dan zullen de Britten wel genoeg bommenwerpers en oorlogsschepen op Madagascar krijgen om hen uit het water te blazen.

De actie van de Britten heeft intussen de nieuwe Regering van Pierre Laval in Vichy gesteld voor de vraag of er tegenmaatregelen moeten worden genomen of alles lijdelijk moet worden aangezien. Het is nog niet duidelijk wat men zal doen maar de diplomatieke activiteiten te Vichy wijzen in de richting van tegenmaatregelen. En als Frankrijk tegenmaatregelen gaat nemen kunnen die op verschillende wijzen geschieden. In het oog valt hierbij de positie van Dakar, dat evenals Madagascar een bedreiging vormt voor de Geallieerde verbindingslinies rond Afrika. Want gelijk Vichy de Japanners zou kunnen toelaten op Madagascar, evenzo kan Vichy de nazies toelaten in Frans Noord-Afrika en de bases van Dakar en Casablanca te hunner beschikking stellen.

Er is reeds dikwijls beweerd, dat de nazies reeds in Dakar zaten, doch deze geruchten werden steeds door de Fransen ontkend en nooit bewezen.

Dakar kan in elk geval niet ontsnapt zijn aan de aandacht van de Verenigde Landen en zo Vichy mocht besluiten roekeloze stappen te nemen, zouden ook hier de Geallieerden kunnen ingrijpen. Dit blijkt des te meer uit een bericht, dat vreemde verkenningsvliegtuigen zich enkele keren boven de Franse bases hebben vertoond, zowel in Afrika als in het moederland zelf. En uit de verklaring, welke Cordell Hull op een persconferentie aflegde, „dat het afwijzen van Roosevelts nota door Vichy een antwoord vereist" — kan worden opgemaakt, dat de Verenigde Staten zich niet door de heren van Vichy zullen laten overtroeven...

De Britse strijdkrachten in West Afrika zijn reeds tot een aanzienlijke hoogte opgevoerd, in Freetown, Bathurst en in Nigeria zijn Britse bases aangelegd. In samenwerking met het leger, dat De Gaulle heeft gevormd in Æquatoriaal Afrika, een onuitputtelijk reservoir van voortreffelijk mensenmateriaal, zou het betrekkelijk weinig moeite kosten om op te marcheren naar Dahomey, de Goudkust, Frans Guinea en het Niger-gebied en deze streken in snel tempo onder de heerschappij der Vrije Fransen te brengen. De weg voor een rechtstreekse aanval op Dakar, waarin door de Amerikaanse vloot een aandeel ware te nemen, zou dan open komen te liggen.

Nu Duitsland met de dag dieper in het Russische moeras wegzinkt en de bedreiging van een Britse invasie op het vasteland toeneemt kan het voorshands onmogelijk worden geacht een Geallieerde interventie in Frans Afrika voldoende tegen te gaan. In Libye heeft de Italiaans-Duitse strijdmacht met steeds grotere moeilijkheden te kampen. De zon brandt er onbarmhartig en elke dag spreken de communiqué's van zandstormen. Ter zee en in de lucht zijn de Britten de baas en Generaal Rommel, die reeds niet in staat is zijn offensief via de Westelijke woestijn voort te zetten, zal nog minder zijn troepen kunnen splitsen om den Fransen hulp te zenden.

Het ware voor onze bondgenoten, de Britten en de Vrije Fransen, dus een handomdraai werks om het heft in handen te nemen en in samenwerking met de Verenigde Staten de waarborgen te scheppen, dat het hakenkruis nimmer boven de Westkust van Afrika zal wapperen.

EMMASTAD.

SOCIETEIT „ASIENTO".

Dagschotels: Heden: Rosbief, geb. aard., doperwten. Morgen: Chicken Chow Main. Maandag: Varkenscarbonade, geb. aard., sperciebonen.

WACHTDIENSTEN: 9 en 10 Mei:

Telegram Afdeling: Hr. Bonzet, tel. 353, L. de Colignylaan.
Shipping & Supplies: Hr. Meinster, tel. 304, L. de Colignylaan 20.
Scheepvaart Afdeling: Hr. Wortel, tel. 448, Bernhardlaan 5.

Ds. Mietes beleefde de Meidagen.

Relaas van den Predikant aan een Amigoe-man

Ds. Mietes voorziet grote invloed van het Communisme in West—Europa.

Bij godsdienstige opleving in Engeland ziet men minder op de Kerk als organisatie dan als brengster van het Christendom.

„En allen die geloofden waren bijeen, en hadden alle dingen gemeen" is kernspreuk voor de nieuwe wereldorde.

In de namiddag van jl. Maandag brachten wij een bezoek aan de gastvrije woning van Dominee Johannes Mietes. Een vrolijk babbelend zoontje kwam ons tegemoet en gaf ons ongevraagd een uiteenzetting van het voetenmatje, dat op kunstige wijze gemaakt was uit een autoband. Op onze vraag of hij graag op Curaçao was, gaf hij geen rechtstreeks antwoord, doch begon hij te vertellen van de sneeuw, waarvan hij zoveel hield. Van sneeuwballen en een poes, die niets van de sneeuw hebben moest. Onvermoeid babbelde hij door en het wachten op zijn vader, Ds. Mietes, was ons aangenaam om wille van dezen kleinen vriendelijken broekeman.

Toen Ds. Mietes kwam, vertrok het jongetje en begon de grote mensenpraat. Mevrouw Mietes bood ons een koele dronk aan en bleef bij ons zitten. Af en toe gaf zij door het noemen van enige détails een juist beeld van de door den Dominee geschetste situatie.

En de beminnelijke Dominee Mietes sloeg aan het vertellen.

De oorlogsdagen.

Verbonden aan de Protestantse Hollands-Vlaamse Kerk in de Vierwindenstraat, Molenbeek, woonde Dominee Mietes in Brussel. Om 4 uur in de vroege morgen meende hij op 10 Mei een vreselijk onweer te horen, doch Mevrouw maakte hem duidelijk, dat het geen onweer was. Duitse escadrilles vliegtuigen vlogen boven de stad. De oorlog was uitgebroken. De kortelings hier gehouden alarmoefening was een repetitie in miniatuur van wat plaats had tijdens de eerste oorlogsdagen in België. Ook daar werkten de diensten perfect, doch de bevolking bleek zich niet voldoende te kunnen bedwingen. Brussel bleef betrekkelijk onbeschadigd. Hier en daar werd iets vernietigd o.a. op de Place Madou werden enige huizen verwoest. Ook de vliegvelden werden gebombardeerd. Vreselijk te lijden hadden echter de steden **Aalst, Leuven en Hasselt.** Te Aalst werden in een paar minuten tijds 1100 huizen in een ruïne herschapen. Alhoewel in dat stadje militaire objecten waren, werd er geen een geraakt.

De Nazie-terreur op weerloze vluchtelingen.

Op 14 Mei verliet Dominee Mietes met zijn gezin Brussel en begon hij een tocht, die tot eind Juni duurde. De vlucht werd een vreselijke tragedie van mensenleed. De eerste dagen liepen duizenden vluchtelingen op de wegen, maar immer hoger steeg de vloed van de op de vlucht gedreven mensen. Tienduizenden overstroomden de wegen. Op gruwelijk barbaarse wijze beschoten de Nazies de wanhopige burgerbevolking. In redeloze en radeloze mate nam de schaar vluchtelingen toe en binnen enkele dagen waren honderdduizenden op alle wegen van het Belgische en Franse land om weg te komen uit de handen der zich als onmenselijke wezens voordoende Duitsers.

Per trein, per tram en per kar wist de Dominee met zijn familie weg te komen uit België. Duinkerken kon niet meer bereikt worden, wijl de spoorwegverbindingen waren opgeblazen.

In de buurt van Doornik werd de grens overgetrokken. Via Parijs, Limoges en Poitiers trok men naar Bordeaux. Bij Le Verdon aan de monding van de Gironde slaagde Dominee Mietes er in het laatste Nederlandse schip te pakken te krijgen, dat van daaruit vertrok. Met 5 schepen tegelijk vertrok men. Slechts 2 kwamen er aan. De andere liepen op een mijn of werden getorpedeerd. De gehele overtocht werden duikboten links en rechts van het schip gesignaleerd. Bij Falmouth in Cornwall bereikte men na een gevaarvolle tocht Engelands bodem.

„Leger- en Vlootpredikant".

Dominee Mietes liet zijn gezin achter en vertrok naar Londen, waar hij zich ter beschikking stelde van de Nederlandse regering. Hij werd aangesteld tot predikant van alle Nederlandse strijdkrachten in Engeland en van de Nederlandse koopvaardij. Slechts zelden kwam de Dominee nu nog bij zijn gezin. Dag in dag uit reisde hij door Engeland en bezocht hij zijn mensen om troost en raad te brengen.

Uiteraard was het bij zijn aankomst in Londen een zeer verwarde toestand. Talrijke Nederlandse vluchtelingen moesten geholpen worden. Men ging over tot sortering en langzamerhand kwam er orde in de chaos. Hierbij bewezen de Engelsen zeer veel hulp. Uitdrukkelijk verklaarde de Dominee, dat **de houding der Engelsen tegenover de Nederlanders van het begin af zeer welwillend geweest is.**

Nu begon de tijd der zware bombardementen. Golven vliegtuigen kwamen steeds weer opnieuw boven de Engelse steden en dorpen en wierpen hun bommenlast met niets ontziende berekende wreedheid temidden van de meest bewoonde streken. Overal vielen de bommen: Londen, Liverpool, Plymouth, Clyde area, New Castle area enz. Steeds bleven de militaire objecten gespaard. Met koelbloedig fanatisme poogden de Nazies de weerstand te breken van die klassen der bevolking, die het minste resisterende vermogen bezaten. Maar zij faalden.

Heldenmoed.

Temidden van de weergaloze verwoesting van materiaal en van het hartverscheurend leed, dat bijkans iedere Engelse familie getroffen heeft, is een heroïsme geboren, dat een voorbeeld is voor gans de wereld.

Talloos zijn de voorbeelden van deze heldhaftige mensen. Dominee Mietes ontmoette verschillende mensen, die hun plicht deden gebukt onder een leed, dat niet onder woorden te brengen is.

Eens op een dag bracht een 65-jarig vrouwtje een emmer thee naar de dokken, te Londen, waar een reddingsploeg bezig was in de brandende dokken. De thee was welkom. Dominee Mietes, die ook in de reddingsploeg werkzaam was, sprak het vrouwtje aan en zeide: „Maar vrouwtje, dat wat ge nu doet, is zelfmoord."

„Och, mijnheer", antwoordde deze grijze heldin, „het is mijn enige vreugde. Mijn echtgenoot, mijn drie zoons en hun vrouwen en kinderen zijn allen gedood tijdens de bombardementen. Ik heb niets meer dan de vreugde te mogen helpen."

Op een dag stapte de Dominee in een auto toen hij zag, dat de chauffeuse terzijde stond te schreien. Hij vroeg haar wat haar deerde. En toen vertelde zij, dat haar man verongelukt was bij het vergaan van de „Hood". Maar snel droogde zij haar tranen en scheen zij zich te schamen, dat zij zich niet had kunnen beheersen. Zij stapte achter het stuur en zeide vastberaden: „We will carry on."

Op onze vraag of het wellicht een zekere onverschilligheid was, die aldus het leed verzette, antwoordde Dominee Mietes, dat ook hij daar eerst aan gedacht had. Maar uit alles bleek duidelijk, dat dit absoluut niet zo is. Uit de reeds gegeven voorbeelden blijkt dat het anders is. Het Engelse volk is zeer gesloten en zelfs aan elkander zullen zij slechts hun leed vertellen, wanneer zij elkaar door en door kennen. Zij kunnen zich volmaakt beheersen in het bijzijn van vreemden. Zelfs temidden van het zwaarste verdriet vervullen zij met ijzeren wilskracht hun plicht.

Verbittering in Engeland blijft nog steeds groeien.

Uit de gruwelijke oorlogvoering, die de Nazies begonnen zijn, groeide er onder het Engelse volk een ontzettende verbittering. Het Engelse volk heeft nu de totale oorlog aanvaard zorder de beestachtigheden van de Nazies. Zij zijn niet meer te overwinnen. Geen slag is te hard, geen offer is te groot. Alles zal geofferd worden, om de bedreiging van het Nationaal-Socialisme voorgoed te onderdrukken.

In den beginne zag men Hitler als een caricatuur, maar nu ziet men hem als een ontoerekenbaar sadist, die de hoogst aansprakelijke persoon is voor de woeste en wrede aanvallen op Engelands bevolking.

Langzamerhand is het tot alle lagen van het Engelse volk doorgedrongen, dat het noodzakelijk is Duitsland en zijn ontaarde bevolking met ijzeren hand te bedwingen en de Duitsers opnieuw op te voeden tot normale wezens.

Toenadering tot het communisme.

Hierna vroegen wij of de ve ering van Churchill door het Engelse volk nog zo groot is als weleer. Zeer zeker, bevestigde Dominee Mietes, ondanks alle tegenslagen en rampen staat het Engelse volk nog voor de volle 100% achter Churchill als leider in deze vreselijke oorlog. Er is wel veel critiek op zijn medewerkers. De benoeming van Sir Stafford Cripps in het oorlogscabinet werd met grote blijdschap ontvangen. Hierin zag het Engelse volk een toenadering van West en Oost Europa. De verwachting is, dat het communisme zich neigen zal naar de Westerse cultuur en omgekeerd de Westerse cultuur zich ontvankelijk zal tonen voor een gematigd communisme. Beide geestesstromingen zullen elkaar ontmoeten.

Het godsdienstig leven in Engeland, zo zeide de Dominee verder, was ten zeerste vervlakt. De brede lagen van het Engelse volk hielden er een levensbeschouwing op na, waarin voor God geen plaats was. Nu deze verschrikkelijke oorlog gekomen is, is er over het algemeen een sterke opleving van het geloofsleven bij alle werkende klassen met uitzondering van sommige groepen onder de hogere bevolking, die al te zeer zijn vastgegroeid met een gemakkelijk leventje. Deze laatste groep is echter slechts klein.

In alle godsdienstige gemeenschappen en kerkgenootschappen leeft onder de gelovigen een sterke drang naar een intenser beleving van het geloof. Men is niet langer tevreden met een dood en vormelijk Christendom. Men wil de levende werkelijkheid. De roep van de menselijke ziel naar den levenden God is vaardig geworden in de brede lagen van Engelands arbeidende klassen. Ook het volk van Engeland wil een nieuwe wereld, maar een nieuwe wereld, die is opgebouwd uit de eeuwenoude opnieuw aan het licht gebrachte christelijke beginselen. Men vraagt naar werkelijkheidswaarden in de godsdienst. Wat kan de godsdienst ons schenken om een nieuw en beter leven te kunnen leiden? Men zoekt de geest en niet de letter. **Er is minder vraag naar de kerk als organisatie dan wel als brengster van den levenden Christus.** Het Engelse volk vraagt zich af en onderzoekt: Wat heeft het Christendom ons te bieden?

Ons Vorstenhuis.

En hoe is het met onze Koningin? Iedereen is met verstomming geslagen over de geweldige geestes- en zielskracht van Hare Majesteit. Zij is een sterke vrouwe. Een voorbeeld voor gans het volk.

Prins. Bernhard is zeer populair, vooral door zijn charmant en sympathiek optreden. Iedereen heeft eerbied voor hem om zijn weergaloos dappere houding.

En hoe staat het met de Nederlandse strijdkrachten? Hier verontschuldigde Dominee Mietes zich, wijl hij daar niet veel over zeggen mocht. Wel gaf hij de mening weer van de Engelsen over onze strijdkrachten en deze luidde: „The Dutch are the best of our Allies."

En opnieuw ging de Dominee aan het vertellen over de prachtige en heldhaftige houding van het Engelse volk in deze oorlog. De Engelsen hebben alle luxe opgeofferd. Gedeeltelijk door restricties gedwongen gedeeltelijk vrijwillig hebben zij hun leven op de smalst mogelijk basis ingericht.

Zucht naar nieuwe wereldorde.

Op politiek gebied verwacht het Engelse volk een nieuwe wereldorde. De grondslagen hiervan zijn nog vaag, maar de tekenen wijzen erop, dat deze nieuwe wereld zal staan in het teken van het Christelijk gemeenschapsleven der eerste dagen, zoals het geschreven staat in de Handelingen der Apostelen, II. 44: „En allen, die geloofden waren bijeen, en hadden alle dingen gemeen." In deze nieuwe nieuwe wereld zal alle overvloed gelijkelijk beschikbaar zijn voor geheel de bevolking. Eenieder zal kunnen delen in de overvloedige vruchten van Gods schepping.

Door dit alles is de internationale blik van het Engelse volk breder geworden. Men ziet, dat alles slechts op te lossen is in internationaal verband. Men wil echter geen internationalisme, dat verzwakking van eigen nationaliteit betekent. Internationale samenwerking en rechtvaardigheid en daarnaast een versterking van eigen volksbesef.

Ook als Imperiaal Rijk is er een andere mening wordende. Men ziet de rechtvaardige eisen en wil ze inwilligen. Reeds diep is doorgedrongen in geheel de Engelse samenleving, dat men elkander nodig heeft. Dat ook de volken slechts dan zich ten volle kunnen ontplooien als zij de rechtvaardigheid in alle opzichten in practijk brengen.

ZIJ ZULLEN HET NIET HEBBEN.

Zij zullen het niet hebben,
Ons oude Nederland;
Het bleef bij all' ellenden
Gods en der vaad'ren pand.
Zij zullen het niet hebben,
De goden van den tijd;
Niet om hun erf te wezen
Heeft God het ons bevrijd.

Zij zullen ons niet hebben
Zoolang de IJ-stad staat;
Zoolang in Neerlands aad'ren
Eén polsslag Neerlandsch slaat;
Zoolang er heldenzielsgloed
In Nassau's Telgen blaakt;
Zoolang de geest des Zwijgers
Op 't Delftsche praalgraf waakt!

Of zijn het and're tijden,
Die God voor ons bewaart?
Een donk'rer lotsbedeeling,
Waarvoor wij zijn gespaard?
Gij zult ons toch niet hebben,
Gij goden van den tijd;
Wij blijven ook bij 't zinken
Der vaad'ren God gewijd.

Met al hun schoone woorden,
Met al hun stout geschreeuw,
Zij zullen ons niet hebben,
De goden dezer eeuw —
Tenzij het woord des Zwijgers
Moedwillig werd verzaakt:
„'k Heb met den Heer der Heeren
Een vast verbond gemaakt".

I. Da Costa.

Dagboek van een Officier

Hier volgt een dagboek van een officier, die de oorlogsdagen in Nederland meemaakte. Dit dagboek is ontleend aan het orgaan der officieren en reserve- officieren in Nederland „Mavors" en wel aan het nummer van November 1940.

Bij het lezen dient men er derhalve rekening mede te houden, dat het nummer verscheen tijdens de Duitse bezetting en onder Duitse censuur.

Vrijdag 10 Mei 1940:

4.00. — Ik werd gewekt door zwaar afweervuur en het geronk van ontelbare vliegtuigen. Ik sliep thuis, in Den Haag, omdat ik een rib gebroken had en aangezien ik wegens die rib niet in een ziekenhuis wilde liggen, was dit thuis slapen mij als een grote gunst in de vooroorlogse dagen toegestaan.

Ik sprong, zo goed en zo kwaad als dit ging mijn bed uit en zag overal in de lucht vliegtuigen, luchtgevechten en wolkjes van ontploffende granaten.

Ik belde den dienstdoenden Officier I Vb. A. op en kreeg ten antwoord: niets aan de hand!

4.45. Nogmaals gebeld naar Voorburg...... Groot alarm!

4.50. Per auto ging ik naar Voorburg, per auto omdat ik dacht toch nooit meer iets aan die wagen te zullen hebben. Vooral in de buitenwijken waren ontzettend veel mensen op de been en ik vloog door de stad, achter de Maliebaan langs, waar de afweer hevig bezig was...... een Duits toestel scheerde over de boomtoppen, zodat ik onwillekeurig in mijn auto bukte!

5.00. Gemeld op bureau I Vb. A., alle ruiten waren kapot, in de school er tegenover, hingen enkele plafonds naar beneden, veel puin en kalk, gevolg van een bominslag op een honderd meter afstand. Orders waren er niet, dus maar wachten!

5.15 We staan in de Herenstraat, kijken naar de overvliegende vliegtuigen, plotseling roept iemand: daar zijn ze! Inderdaad aan het einde van de Herenstraat lopen langs de huizenkant grijze gedaanten, we kijken door een kijker en zeggen ze hebben: „iets" onder hun arm! Later bleek, dat „iets" een snelvurend wapen te zijn...... we zetten met vereende krachten een zware vrachtwagen dwars over de straat en de enige gewapende manschappen, die we hadden, ordonnansen van de beide commandanten, openden het vuur op de vier of vijf Duitsers, ze schieten terug...... nog een paar salvo's van onze jongens en ze verdwijnen in smalle zijstraatjes en steegjes. Het is bezoerd, dat er vijanden in Voorburg zijn. Want al onze manschappen liggen verspreid en wat kunnen we doen met een gering aantal karabijnen en een paar pistolen?

5.50. Bericht van Heeswijk...... de bereden hadden contact met den vijand, aan de overzijde van de Vliet zitten Duitsers in een grote villa, ze hebben mitrailleurs...... er zijn twee doden en enkele gewonden......

Leve de Koningin.

8.00: Ik ben nu weer bij het bureau terug, mijn auto staat middenin de Herenstraat...... ik zet de radio aan...... alle portieren en ramen wijd open...... de proclamatie...... doodse stilte onder de 100 man, die er omheen stonden...... aan het einde klonk het Wilhelmus...... en midden in de Herenstraat, rondom die kleine auto stond de gehele troep in de houding...... De C.—I Vb. A.: Leve de Koningin!...... vliegtuigen donderden over...... karabijnen vuurden...... nog geen orders!

8.30. De hospitaalsoldaat, met wien ik de kisten heb opgehaald, vraagt of we samen naar Heeswijk zullen gaan, misschien is daar wat te doen...... wij rijden achter om, door de Prinses Mariannelaan...... achter ieder tuinmuurtje ligt een grenadier...... het lijkt wel een velddienstoefening...... wat ze daar deden, weten ze niet, want als ik vraag waarom ze daar liggen, is het antwoord: er zitten parachutisten in dat bos! Langs dat bos gaan we te voet naar Heeswijk, over een open stuk weiland, geen schot valt...... uit het huis komen twee brancards, de twee doden worden weggebracht! Men waarschuwt ons niet langs het huis te gaan, wel achterin...... inderdaad, kogels fluiten aan alle kanten...... in Heeswijk is de stemming sombe, ze hebben geen munitie meer...... krachtdadige termen gebruikt om mij te overreden patronen te gaan halen...... we gaan terug, brengen op het bureau het verzoek over en er wordt voor meer munitie gezorgd, maar met karabijnen kan men nu eenmaal geen mitrailleur aan de overkant van de Vliet tot zwijgen brengen!

Het Ziekenhuis Antoniushoeve wordt ingericht tot militair hospitaal, we schijnen dus in Voorburg te blijven! Eén sectie wordt daar werkzaam gesteld en de meeste officieren van gezondheid verdwijnen om daar te gaan helpen.

De radio geeft voortdurend berichten over parachutisten...... ze landen blijkbaar in een grote kring rondom Den Haag.

17.00. Ik heb gegeten uit de keuken; in de grote eetzaal is de stemming goed, hoewel niemand eigenlijk weet hoe de toestand zich ontwikkeld heeft. De radio geeft voortdurend berichten over gelande parachutisten: de kring om 's Gravenhage gaat zich sluiten.

Zaterdag 11 Mei 1940:

6.30. Na een onrustige nacht met veel luchtalarm en afweerdreun een beetje suffig opgestaan. De gewondenauto's rijden voortdurend voorbij. Op bezoek geweest in het hospitaal; er was gewoon doorgewerkt met een twee ploegen-stelsel.

Af en toe vuurgevechten...... midden in Voorburg, achter iedere boom, achter iedere struik meent „men" iets verdachts te zien. Vooral het park „Vreugd en Rust" heeft een kwade reuk! Patrouilles zoeken in alle hoeken en gaten, maar vinden niets en niemand.

10.40. Ik ga met twee gewondenauto's naar Zoetermeer...... de grote weg naar Utrecht is om de 100 meter met betonringen versperd...... rechts zijn verschillende branden te zien, waarschijnlijk Ypenburg. Even later dalen links in de polder een twintigtal parachutisten...... de witte plekken van de valschermen blijven goed zichtbaar. Van de parachutisten is niets te zien, het lijkt alsof ze in de aarde verdwijnen!

In Zoetermeer 7 gewonden opgehaald uit een noodhospitaaltje. Zij moeten noodzakelijk operatief behandeld worden...... vier Duitsers en drie Nederlanders. Een is met zijn valscherm boven op een boerderij terechtgekomen en heeft een gebroken been en een verbrijzelde schouder. Ik heb nog een ogenblik met den C.-VI.A. gesproken, vol lof over zijn mannen, maar weer dezelfde klacht: te weinig wapens!

Duitse toestellen.

Tien minuten, nadat we uit Zoetermeer vertrokken waren, komen we een lange colonne eigen vrachtwagens tegen...... plotseling zie ik iedereen er uit springen en dekking zoeken langs de kant van de weg. Mijn chauffeur en ik, we hadden geen van beiden iets gehoord van onraad, want de oude Ford rammelde vrij hevig...... we springen er uit...... kijken...... achter ons komt een eskader Duitse toestellen, laag over de weg...... de chauffeur mompelt iets van: munitiecolonne naast ons...... dus we springen er weer in en rijden zo snel als het maar kan weg...... even later zien we de vliegtuigen recht voor ons uit in een bocht... wat er achter ons gebeurd is, hebben we nooit gehoord.

Het luchtalarm laat mij vandaag ijskoud...... je hoort het nauwelijks meer. Er gaan geruchten, dat de Moerdijkbrug genomen is!

23.15. Toen ik per fiets van het bureau wegging, werd er uit het park „Vreugd en Rust" geschoten, ik hoorde de kogels door de struiken heenslaan, was het voor mij bestemd? Ik vuurde drie maal rechts en links...... daarna bleef alles stil. Ik slaap vannacht weer in mijn kwartier...... geen raam is er meer heel!

Zondag 12 Mei:

9.00 Ik werd weer gewekt door het signaal: einde luchtalarm en zwaar geronk! Bij het bureau staan twee miniatuurtanks, ik heb ze nog nooit eerder gezien, twee plaatsen, één voor den bestuurder en één voor den zwaren mitrailleurschutter. Zij waren teruggetrokken van de IJsselinie. Rammelend gaan ze het veelbesproken park zuiveren van vijanden en inderdaad zie ik na enige tijd drie gedaanten in de polder.. Af en toe toch nog korte vuurstoten in Voorburg.

De villa tegenover Heeswijk, waar de parachutisten nog steeds stand hadden weten te houden, is eindelijk genomen door een afdeling.

De radio geeft nog steeds berichten over valschermspringers: gedaald bij Leiden, Alphen, Leiderdorp en Voorschoten. Bij de doorgang viaduct, richting Leidsendam, wordt een post gezet met een lichte mitrailleur...... op een zeker ogenblik zie ik in de richting Zoetermeer op 200 meter afstand parachutisten dalen...... ze sprongen op een hoogte van ongeveer 150 meter... door de hoge spoordijk zijn ze spoedig onzichtbaar.

Er is een cordon van onze gewapende ordonnansen uitgezet in de naaste omgeving van het bureau...... in de buurt van de spoorbaan naar Utrecht vele zwaar versterkte posten...... ik word telkens aangehouden, maar het zakboekje blijkt een voldoende legitimatie. Ik kom terecht op de Haagweg in Rijswijk...... daar staat een batterij in stelling, telkens twee stukken naast elkaar, de éne gericht op 'sGravenhage en de ander op Delft! Op de Nassaukade staan twee stukken, die de Vliet bestrijken...... van alle kanten schijnt gevaar te dreigen!

In Voorburg rijden nog steeds de gewondenauto's af en aan. Een burger uit Voorburg doet datzelfde werk vrijwillig met zijn eigen wagen. Hij is drie maal tot op Ypenburg geweest, met het gevolg, dat de wagen doorzeefd is met kogels, de voorruit is geheel versplinterd, zelfs het dak is stuk geschoten en de man zelf heeft geen wondje! Het luchtalarm blijft voortduren...... uit het Westen is zwaar vuren te horen.

Maandag, 13 Mei:

Eindelijk in de middag een order: we moeten met een sectie naar Wassenaar. Volgens het telefonisch bericht moeten daar zovele gewonden zijn, dat er dringend hulp nodig is. In een gevorderde auto aan het hoofd van de colonne over Leidsendam en Voorschoten, alle raampjes open en een pistool gereed om op alle verrassingen voorbereid te zijn. Gestopt bij Den Deyl en onder geleide van een officier naar het Bataljons-bureau. Hier bleek, dat onze komst op een misverstand berustte...... er waren niet vele gewonden. De strijd woedde in de duinen bij de Wassenaarse Slag, waar ongeveer 200 parachutisten zich ingegraven hadden.

's Avonds passeerde een afdeling houwitsers, ze kwamen van het vliegveld Valkenburg. In Voorburg hielden ze rust...... de burgerij drenkte de paarden, dames kochten haringverkopers en ijscomannen leeg...... de stemming was schitterend...... waar ze heen gingen, wisten ze niet...... Hoera-geroep toen de afdeling weer verder ging.

20.30. Alles is donker en stil...... af en toe knallen enkele schoten...... ver weg dof gerommel......

* * *

Het dagboek eindigt met het woord „Rotterdam" en dan zijn de volgende drie bladzijden door de Duitse bezetters verwijderd.

Die mochten kennelijk niet gedrukt worden......

INVASIE.

Toen de zon haar dagtaak had volbracht,
En moest wijken voor den nacht,
Zat de landman voor zijn woning;
Liet zijn blikken nog eens gaan
Over halmen, zwaar van graan,
En hij voelde zich een Koning.
„Eben Haezer" sprak hij zacht,
„Hoedt ons ook weer dezen nacht".

Ook de werkman spoed met rassche schreên
Zich naar vrouw en kind'ren heen
Voor een welverdiende ruste;
Thuis gekomen wacht hem daar
Lieve vrouw en kind'renschaar
Die hem hart'lijk welkom kuste.
Wijl de rust daalt in 't gemoed,
Denkt hij wat is 't leven goed.

Voor de bloem en struik, in bosch en veld
Was het nacht'lijk uur gemeld.
't Bloemken had heur kelk gesloten
Heel natuur in dezen nacht,
Sprekend van Gods wondermacht,
Was met maanlicht overgoten.
't Stoeiend windje, luchtig teer,
Rimpelt zacht 't spieg'lend meer.

Nazibenden hebben toen dez' nacht
Bruut ontheiligd en verkracht.
't Beestmensch Hitler triumpheerde.
't Menschdom, met een traan in 't oog,
Hulp verwachtend van omhoog,
En tot God zich biddend keerde:
„Heer, geef steun in dezen strijd,
Breng weer Uw rechtvaardigheid".

M. Maat.

BUITENLAND.

OPPOSITIE TEGEN HITLER?

Robert Bunnelle seint uit Londen:

Gemeld wordt, dat een groep van Hitlers Generaals met aan het Hoofd Veldmaarschalk Walther Von Brauchitsch botweg aan den Führer heeft te kennen gegeven, dat, indien zijn campagne 1942 in Rusland mislukt, zij zullen pogen voor Duitsland een ander plan in te stellen, welk de „afschaffing van het nazie-systeem" zou vereisen.

Een verantwoordelijke bron met ongewoon betrouwbare inlichtingen over de toestanden in Duitsland zeide, dat Hitler deze uitdaging kalm zou hebben aangenomen en Von Brauchitsch zou hebben benoemd als lid van het Opper-commando.

Hitler ontsloeg Von Brauchitsch als Opperbevelhebber op 21 December en maakte bekend, dat hijzelf, vertrouwende op zijn „ingeving", het directe commando over zijn legers had overgenomen.

De zegsman legde uit, dat het incident op twee wijzen zou kunnen worden uitgelegd: 1) dat Hitler vertrouwt op de overwinning, doch de hulp nodig heeft van zijn vroegeren Opperbevelhebber en Von Brauchitsch's vrienden en hoopte dat diens benoeming de critici zou overhalen; of 2) dat hij zijn zwakheid begint te beseffen en compromissen zoekt.

Von Brauchitsch was een van de sterkste tegenstanders van Hitlers plan voor het houden van de vooruitgeschoven posities in Rusland gedurende de winter en ried aan van Moskou terug te vallen lang voordat Hitler daarin toestemde.

Naar vermeld wordt zou Von Brauchitsch het vertrouwen en de steun hebben van zulke belangrijke leiders als Veldmaarschalk Fedor von Bock, Kolonel Generaal Franz Halder en Veldmaarschalk Generaal Karl Rudolf Gerd von Rundstedt, den pas benoemden Commandant van de Duitse en bezette kusten van Europa.

Alle drie zouden sceptisch staan tegenover Hitlers „ingegeven" Generaalsschap en het verstrekken door hem van grotere macht aan de Gestapo, waarmede het leger herhaaldelijk in botsing kwam. De bron zeide, dat er geen aanwijzing was in de inlichtingen, welke Londen bereikten, of Von Brauchitsch Hitler zou hebben bedreigd met afzetting of hem een soort kanseliersschap zou hebben beloofd in de nieuwe orde, welke zij zouden instellen indien zijn plannen zouden falen.

Hieraan voegde de zegsman toe van mening te zijn, dat de andersdenkende Generaals de campagne ergens anders willen voeren dan in Rusland, of de offensieve oorlog willen stopzetten en pogen Duitslands winsten te behouden door defensieve gevechten.

Hij zeide, dat de kliek zelfs zou kunnen streven naar de verwijdering van het Hitlerisme om een onderhandelde vrede te bewerkstelligen, welke gunstig voor Duitsland zal zijn. Hij zeide, dat er enkele tekenen waren van een Duitse politieke wrijving, waarbij Goering in begrepen zou zijn (Londen, (AP) 7.5).

ERNSTIGE VOEDSELSITUATIE IN DUITSLAND.

Het Britse Ministerie van Economische Oorlogvoering zeide, dat de voedselsituatie in Duitsland en de bezette gebieden thans ernstig is en dat er een „voortgaande verergering" is, welke het Reich niet kan tegengaan door het gebrek aan zaden, mest en manschappen om de gronden te bewerken. Het Ministerie zeide, dat zijn rapporten aantonen, dat er een groot tekort is aan aardappelen, hetgeen zowel komt door de zeer toegenomen consumptie voordat de rantsoenering werd ingesteld en omdat duizenden tonnen door de vorst vernield zijn. Eveneens is er een tekort aan rogge en tarwe en zelfs indien het weer van nu af tot Juli zeer goed is, zal Duitsland dit jaar lang geen middelmatige oogst kunnen hebben. Men behoeft daarom echter nog niet te denken, dat de natie op het punt staat in te storten wegens gebrek aan voedsel (Londen, (AP) 8.5).

EEN BEELD VAN HET HUIDIGE DUITSLAND.

Franck O'Brien seint uit Istanbul:

Een beeld van Duitsland met strak getrokken riemen en waarbij de corruptie zich uitbreidt in het leger, werd gegeven door een neutralen zakenman, die de winter in Duitsland doorbracht en pas in Turkije is gearriveerd. Gedurende 5 maanden, zeide de Berlijnse waarnemer, was hij getuige van een „scherpe knak" in het Duitse moreel en zag hij hoe de hoop op een overwinning uit de Duitse geest vliedde.

Hij zeide, dat hij in December in Duitsland arriveerde, hij iedereen hoopvol vond en er veel gesproken werd over de overwinning. Toen hij Duitsland echter verliet in April, was de natie geheel ontmoedigd, men sprak niet meer over de overwinning en het algemene uitzicht was somber.

De waarnemer schreef de moeilijke winter, welke het Duitse leger in Rusland doorbracht en de voortdurend verergerende voorraad-toestanden als de voornaamste oorzaken van de verlaging van het moreel.

De Noordamerikaanse intrede in de oorlog veroorzaakte een tijdelijke somberheid, doch deze week snel door de Japanse overwinningen, volgens dezen waarnemer.

De waarnemer zeide, dat toen de beloofde voedselrantsoenkaarten niet meer beschikbaar waren, de officieren van het leger begonnen provisies van het leger te verkopen aan elkaar, die een losse prijs konden betalen. Hij verklaarde, dat in December elkeen het voedsel kon krijgen, dat op de rantsoenkaarten werd genoemd, doch dat tegen April slechts de helft van de magere officiële rantsoenen wettelijk gevonden konden worden. Hieraan voegde hij toe, dat de kleding, welke officieel beschikbaar was door de rantsoenen, in feite niet bestond.

Volgens den waarnemer bieden de straten een „troosteloze aanblik". Soldaten, die verminkt werden aan het Russisch front zonder neus, oren, handen of voeten als resultaat van bevriezing, worden er gezien. De zakenman was van mening, dat de Duitse verliezen worden goedgemaakt door het oproepen van jongens en oude mannen in het leger. Vrienden van hem, die de Duitse universiteiten bezochten, vertelden hem, dat de klassen bijna leeg zijn. Grijze mannen in uniform worden thans op straat gezien. De bezoeker ging naar Berlijn om regelingen te treffen voor de levering van locomotieven en vrachtwagens, doch keerde terug met niets anders dan een belofte tot aflevering over 6 maanden. Hieraan voegde hij toe, dat de reis van Berlijn naar Istanbul 15 dagen duurde. Het zelfde ongeregelde transport vond hij over geheel Duitsland en Zuid Oost Europa (Istanbul, (AP) 7.5).